

TEKSTY PRZYJĘTE

Wydanie tymczasowe

P8_TA-PROV(2018)0512

Ustalenia i zalecenia Komisji Specjalnej ds. Terroryzmu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie ustaleń i zaleceń Komisji Specjalnej ds. Terroryzmu (2018/2044(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją decyzję z dnia 6 lipca 2017 r. w sprawie powołania komisji specjalnej ds. terroryzmu oraz w sprawie zakresu jej kompetencji, jej liczebności i okresu sprawowania przez nią mandatu¹, przyjętą zgodnie z art. 197 Regulaminu,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Specjalnej ds. Terroryzmu (A8-0374/2018),

Preambuła

- A. mając na uwadze, że Unia opiera się na wartościach ludzkiej godności, wolności, równości i solidarności, na poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności, a także na zasadach demokracji i rządów prawa; mając na uwadze, że akty terroryzmu należą do najpoważniejszych naruszeń tych uniwersalnych wartości i zasad;
- B. mając na uwadze, że UE powinna uczynić wszystko, co możliwe, aby zagwarantować nietykalność fizyczną i psychiczną jej obywateli zagrożonych przez terrorystów; mając na uwadze, że walka z terroryzmem wymaga postawienia jego ofiar w centrum uwagi; mając na uwadze, że społeczeństwa muszą chronić, uznawać i wspierać ofiary terroryzmu oraz rekompensować im doznane krzywdy; mając na uwadze, że art. 6 Karty praw podstawowych ustanawia zarówno prawo do wolności, jak i prawo do bezpieczeństwa, które wzajemnie się uzupełniają;
- C. mając na uwadze, że reakcja na zagrożenie terroryzmem powinna być zawsze w pełni zgodna z zasadami uznanymi w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), z podstawowymi prawami i wolnościami, a także zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych, z uwagi na ewentualny wpływ na niewinnych ludzi, którzy stanowią zdecydowaną większość ludności;

¹ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 189.

- D. mając na uwadze, że należy potępić wszystkie formy i przejawy terroryzmu niezależnie od tego, kto, gdzie i w jakich celach przeprowadził takie działania, ponieważ terroryzm stanowi jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego;
- E. mając na uwadze, że zagrożenie terrorystyczne w ostatnich latach narasta i szybko się zmienia; mając na uwadze, że ataki terrorystyczne głęboko dotknęły nas wszystkich, a wielu niewinnych ludzi kosztowały życie i zdrowie; mając na uwadze, że transgraniczny charakter terroryzmu wymaga silnej, skoordynowanej reakcji oraz współpracy w ramach państw członkowskich i między nimi, jak również współpracy z właściwymi agencjami i organami Unii oraz między nimi, a także z odpowiednimi państwami trzecimi;

Ramy instytucjonalne

- F. mając na uwadze, że bezpieczeństwo jednego państwa członkowskiego to bezpieczeństwo całej Unii; mając na uwadze, że zagrożenia stwarzane przez terroryzm wymagają całościowego podejścia łączącego bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne oraz zapewniającego koordynację na szczeblu krajowym i europejskim; mając na uwadze, że UE i państwa członkowskie poczyniły postępy w zwalczaniu tych zagrożeń, jednak postępy te są niestety osiągane pod presją wydarzeń, a nie poprzez proaktywne środki, a we wszystkich państwach członkowskich nie osiągnięto takiego samego poziomu postępów;
- G. mając na uwadze, że za bezpieczeństwo narodowe odpowiadają wyłącznie państwa członkowskie, jak określono w art. 4 ust. 2 TUE i art. 73 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), natomiast zgodnie z art. 4 ust. 3 i art. 42 TUE Unia i państwa członkowskie powinny udzielać sobie wzajemnej pomocy w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów; mając na uwadze, że bezpieczeństwo narodowe jest coraz bardziej zależne od swojego szerszego wymiaru europejskiego; mając na uwadze, że bezpieczeństwo narodowe nie zostało zdefiniowane na szczeblu Unii, co pozostawia państwom członkowskim szeroki margines uznaniowości;
- H. mając na uwadze, że jednocześnie art. 4 ust. 2 TFUE określa przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości jako obszar kompetencji dzielonych między Unią a państwami członkowskimi; mając na uwadze, że UE posiada szczególne kompetencje w zakresie ułatwiania i wspierania koordynacji i współpracy między państwami członkowskimi, w tym w zakresie harmonizacji przepisów prawa i praktyk w państwach członkowskich; mając na uwadze, że mandat do działania Unii przewiduje art. 67 TFUE, aby zapewnić „wysoki poziom bezpieczeństwa za pomocą środków zapobiegających przestępczości”;
- I. mając na uwadze, że krajowe agencje bezpieczeństwa i wywiadu państw członkowskich UE i niektórych państw trzecich skutecznie współpracują ze sobą za pośrednictwem grupy antyterrorystycznej (CTG) – nieformalnego organu nienależącego do struktur UE, oraz na zasadzie dwustronnej i wielostronnej; mając na uwadze, że CTG ma platformę wymiany operacyjnych danych wywiadowczych, która przyspieszyła działanie i poprawiła jakość wspólnego wywiadu; mając na uwadze, że UE posiada zbiór ugruntowanych struktur, które w całości lub częściowo zajmują się terroryzmem, w szczególności za pośrednictwem Europejskiego Centrum ds. Zwalczania Terroryzmu (ECTC) Europolu jako centralnego ośrodka wymiany informacji w zakresie

egzekwowania prawa na szczeblu UE oraz Centrum Analiz Wywiadowczych UE (INTCEN), będącego punktem dostępu do strategicznych informacji wywiadowczych od służb wywiadowczych i służb bezpieczeństwa do UE, za pośrednictwem których informacje CTG docierają do europejskich decydentów, co ułatwia europejski koordynator ds. zwalczania terroryzmu;

- J. mając na uwadze, że granica między kompetencjami Unii a kompetencjami krajowymi jest nie zawsze wyraźna z uwagi na różne cechy i prerogatywy geograficzne, co podkreśla istotność współpracy między oboma szczeblami sprawowania władzy; mając na uwadze, że zróżnicowanie regionalnych, krajowych, unijnych i międzynarodowych podmiotów w walce z terroryzmem, nakładanie się kompetencji i niedostateczne określenie mandatów, mnogość formalnych i nieformalnych forów współpracy i wymiany informacji, a także podział kompetencji między różnymi agencjami regionalnymi i krajowymi, między organami ścigania i służbami wywiadu oraz między UE i państwami członkowskimi uwyplikują złożoność koordynacji, wydajności i spójności reakcji na zagrożenie terrorystyczne oraz mogą powodować trudności pod tym względem;
- K. mając na uwadze, że komisarz ds. unii bezpieczeństwa jest cenionym podmiotem uczestniczącym w opracowywaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie polityki Komisji; mając na uwadze, że utworzenie stanowiska komisarza ds. unii bezpieczeństwa sygnalizuje zaangażowanie UE na rzecz zachęcania do współpracy między państwami członkowskimi i wspierania współpracy w kwestiach bezpieczeństwa wewnętrznego oraz na rzecz ujednoczenia prawodawstwa w zakresie walki z terroryzmem i zapewnienia lepszej współpracy między organami ścigania i organami sądowymi przy pełnym poszanowaniu statusu tych kwestii jako kompetencji krajowych określonych w traktatach;
- L. mając na uwadze, że Koordynator UE ds. Zwalczania Terroryzmu jest ważnym podmiotem w zakresie dalszej części wdrażania strategii Unii w dziedzinie zwalczania terroryzmu; mając na uwadze, że koordynator UE ds. zwalczania terroryzmu, zgodnie ze swoim mandatem określonym przez Radę Europejską, zapewnia wdrażanie i ocenę strategii oraz koordynację prac w ramach Unii, a także wspiera komunikację między Unią a państwami trzecimi; mając na uwadze, że koordynator UE ds. zwalczania terroryzmu udziela cennych porad europejskim instytucjom, agencjom i państwom członkowskim, utrzymuje z nimi kontakty i pomaga im usprawniać wzajemną koordynację; mając na uwadze, że jego mandat i status są jednak niewłaściwie zdefiniowane;
- M. mając na uwadze, że 6 lipca 2017 r. Parlament powołał tymczasową Komisję Specjalną ds. Terroryzmu (TERR), która ma zapewnić mu przegląd praktycznych i prawnych luk w istniejącym systemie walki z terroryzmem, przez które dopuszczono do niedawnych zamachów terrorystycznych w UE, oraz dostarczyć zaleceń, które pomogą opanować zagrożenie terroryzmem na szczeblu UE;
- N. mając na uwadze, że ważnym zadaniem Prokuratury Europejskiej, która ma zostać ustanowiona na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939, jest prowadzenie dochodzeń i ściganie przestępstw mających wpływ na interesy finansowe Unii; mając na uwadze, że ustanowienie i przeznaczenie zasobów finansowych na ten nowy organ nie powinno negatywnie wpływać na zdolności istniejących struktur, takich jak Eurojust, w zakresie ułatwiania państwom członkowskim wysiłków w walce z

terroryzmem;

- O. mając na uwadze, że z 88 prawnie wiążących środków służących zwalczaniu terroryzmu, zaproponowanych od września 2001 r. do lata 2013 r., tylko jedną czwartą poddano ocenie skutków, a tylko trzy konsultacjom publicznym¹; mając na uwadze, że wskaźnik ten poprawił się w ostatnich latach, a najnowszym inicjatywom przedstawionym przez Komisję w 2017 r. i 2018 r. towarzyszyło niezbędne uzasadnienie; mając na uwadze, że wraz z Programem lepszego stanowienia prawa przyjętym w 2015 r. Komisja poprawiła również swoją politykę dotyczącą konsultacji z zainteresowanymi stronami; mając na uwadze, że środki zwalczania terroryzmu mogłyby być bardziej skuteczne i spójne, gdyby przeprowadzono konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami i sporządzono oceny skutków;
- P. mając na uwadze, że w kompleksowej ocenie Komisji dotyczącej polityki bezpieczeństwa UE wymienia się niepełne wdrożenie jako jedno z wyzwań unii bezpieczeństwa;
- Q. mając na uwadze, że ocena środków służących zwalczaniu terroryzmu ma kluczowe znaczenie dla oceny ich skuteczności, istotności, spójności, wydajności i zgodności z prawami podstawowymi oraz ustalenia, czy konieczne są dodatkowe działania, aby wyeliminować braki; mając na uwadze, że istnieje różnica między monitorowaniem zakresu wdrażania a rzeczywistą skutecznością wdrożonych środków; mając na uwadze, że w latach 2001-2016 przygotowano 17 sprawozdań z monitorowania wdrażania i oceny w porównaniu z 10 strategiami zwalczania terroryzmu i 55 środkami ustawodawczymi i niewiążącymi; mając na uwadze, że niezwykle ważne jest, by państwa członkowskie szybko wdrożyły europejskie przepisy w dziedzinie bezpieczeństwa w celu uniknięcia braków w arsenale europejskim;

Zagrożenie terrorystyczne

- R.** mając na uwadze, że w ostatnich latach państwa członkowskie UE doświadczyły poważnych ataków terrorystycznych; mając na uwadze, że najbardziej krwawe ataki były dokonane lub inspirowane przez ugrupowania dżihadystyczne, takie jak Daisz i Al-Kaida; mając na uwadze, że niektóre kraje czasami ułatwiają działalność tych grup terrorystycznych²; mając na uwadze, że nadal niepokojący jest skrajnie prawicowy, skrajnie lewicowy i etniczno-nacjonalistyczny brutalny ekstremizm separatystyczny, którego celem jest obalenie wartości demokratycznych i systemu opartego na rządach prawa w UE poprzez bezprawne stosowanie przemocy;
- S.** mając na uwadze, że państwa członkowskie stoją w obliczu rosnącego zagrożenia prawicowym brutalnym ekstremizmem oraz przemocą neofaszystowską i neonazistowską skierowaną do przeciwników politycznych, uchodźców i imigrantów, mniejszości etnicznych i religijnych, osób LGBTQI, obrońców praw człowieka, działaczy i funkcjonariuszy organów ścigania;

¹ Badanie pt. „Polityka Unii Europejskiej w zakresie zwalczania terroryzmu: adekwatność, spójność i skuteczność” zlecone przez Departament Tematyczny Parlamentu Europejskiego ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/583124/IPOL_STU\(2017\)583124_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/583124/IPOL_STU(2017)583124_EN.pdf).

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:32018D1084>

- T. mając na uwadze, że, o ile większość ataków terrorystycznych przeprowadzonych w UE w 2017 r. uznano za ataki separatystyczne (137 na 205), z treści sprawozdania Europolu dotyczące sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE (TE-SAT) 2018 wyraźnie wynika, że żadne z notowanych działań zaliczanych do kategorii terroryzmu nie miało skutków śmiertelnych i nie miało takiego wpływu na społeczeństwo jako całość jak akty terroryzmu popełnione przez dżihadystów; mając na uwadze, że nie wolno lekceważyć rosnącego zagrożenia terroryzmem rozumianym przez jego sprawców jako wymierzanie kary;
- U. mając na uwadze, skoro zamach terrorystyczny stanowi „rozległy lub systematyczny atak skierowany przeciwko ludności cywilnej”, to morderstwa o charakterze terrorystycznym powinny być objęte zakresem art. 7 statutu rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego z 17 lipca 1998 r.;
- V. mając na uwadze, że rozwój sytuacji i niestabilność w regionie Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej (MENA) umożliwiły Daiszowi i innym ugrupowaniom terrorystycznym uzyskanie punktu oparcia w krajach sąsiadujących z UE i rekrutowanie bojowników z krajów UE na niespotykaną dotąd skalę; mając na uwadze, że w konsekwencji związek między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym nabrał większego znaczenia;
- W. mając na uwadze, że tysiące obywateli urodzonych w Europie lub w niej mieszkających przyłączyło się do działań terrorystycznych Daiszu w Syrii i Iraku, ale od czasu klęski militarnej Daiszu nastąpiła zmiana strategii, zmniejszyła się liczba osób podróżujących do tych krajów w celach terrorystycznych, a terrorystyczni dżihadyści i tzw. uśpione komórki wewnątrz UE są zachęceni do przeprowadzania ataków w swoich krajach ojczystych lub krajach zamieszkania;
- X. mając na uwadze, że niedawne ataki pokazały, iż broń palna i materiały wybuchowe nadal stanowią tradycyjne metody stosowane przez grupy terrorystyczne; mając jednak na uwadze, że pojedyncze osoby coraz częściej używają innych rodzajów broni i metod, które są znacznie mniej wyszukane i trudniejsze do wykrycia, a ich celem jest maksymalna liczba przypadkowych ofiar wśród ludności cywilnej;
- Y. mając na uwadze, że powrót zagranicznych bojowników terrorystycznych i ich rodzin stwarza szczególne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa i radykalizacji, zwłaszcza powracających dzieci, które stwarzają szczególne problemy, ponieważ potrzebują ochrony jako ofiary, ale jednocześnie mogą być potencjalnymi sprawcami;
- Z. mając na uwadze, że niektórzy powracający bojownicy byli poddawani długotrwałej indoktrynacji ideologicznej i otrzymali przeszkolenie wojskowe w dziedzinie używania broni i materiałów wybuchowych, a także różnych taktyk krycia się, ataku i walki oraz że w niektórych przypadkach nawiązali kontakty z innymi terrorystami, prawdopodobnie również zagranicznymi bojownikami, z którymi tworzą sieci ponadnarodowe¹;
- AA. mając na uwadze, że wśród sprawców ataków terrorystycznych w UE bardzo często są obywatele Unii, często imigranci w drugim lub trzecim pokoleniu dorastający w państwie członkowskim, które zaatakowali, a także cudzoziemcy, którzy w niektórych

¹ Europol, Sprawozdanie TE-SAT 2017 (s. 14).

przypadkach mogli przebywać przez dłuższy czas w zaatakowanym państwie członkowskim;

- AB. mając na uwadze, że nasze otwarte społeczeństwa i otwarte granice są podatne na nadużycia i często wykorzystywane przez grupy terrorystyczne; mając na uwadze, że terroryści korzystali z dróg dostępu do krajów europejskich migrantów i osób ubiegających się o azyl, wykorzystując swobodę przemieszczania się po Europie;
- AC. mając na uwadze, że istnieją udokumentowane przypadki¹, w których ofiary poważnych przestępstw popełnionych przez terrorystów z Daisz na terytorium Iraku lub Syrii – uważając się już za bezpieczne – ponownie spotkały swych oprawców na terytorium UE, gdzie zarówno ofiary, jak i sprawcy wystąpili o ochronę międzynarodową;
- AD. mając na uwadze, że napływ nielegalnych migrantów i uchodźców stanowi wyzwanie dla ich integracji ze społeczeństwami europejskimi i wymaga wzmocnionych, konkretnych inwestycji ukierunkowanych na włączenie społeczne i kulturowe;
- AE. mając na uwadze, że do ataku można wykorzystać nowe formy terroryzmu, w tym cyberterroryzm i użycie broni masowego rażenia, także w połączeniu z nowym sprzętem technicznym takim jak drony; mając na uwadze, że istnieje precedens udaremnionej próby ataku z udziałem silnie toksycznego czynnika biologicznego rycyny; mając na uwadze, że istnieją przypadki, w których ugrupowania terrorystyczne wykorzystywały lub planowały wykorzystanie materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych lub jądrowych (CBRN) i udostępniały za pośrednictwem mediów społecznościowych możliwą taktykę i metody ataków oraz cele;
- AF. mając na uwadze, że państwa członkowskie mają różne strategie reagowania na zagrożenia CBRJ oraz prezentują różne poziomy gotowości;
- AG. mając na uwadze, że 28 czerwca 2018 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła wspólny komunikat w sprawie odporności Europy na zagrożenia CBRJ, wskazujący obszary, w których należy nasilić działania, aby pogłębić oraz zwiększyć istotny wkład UE w eliminację tych zagrożeń, a także wzywający państwa członkowskie i Komisję do współpracy w celu niezwłocznego i pełnego wdrożenia planu działania CBRJ;
- AH. mając na uwadze, że należy zachować ostrożność w dyskursie politycznym wykorzystywanym przez agitatorów lewicowych i prawicowych lub powołując się na zagrożenie terrorystyczne, aby uniknąć polaryzacji w społeczeństwach i nie podważać demokracji, spójności społecznej i praw człowieka, działając tym samym na korzyść organizacji terrorystycznych i realizowanych przez nie celów;
- AI. mając na uwadze, że w Europejskiej agendzie bezpieczeństwa z kwietnia 2015 r. podkreślono potrzebę zajęcia się powiązaniem między terroryzmem a przestępczością zorganizowaną, podkreślając, że przestępczość zorganizowana napędza terroryzm bardzo różnymi kanałami, m.in. przez dostawy broni, finansowanie ze środków pochodzących z przemytu narkotyków oraz infiltrację rynków finansowych;
- AJ. mając na uwadze, że wielkie międzynarodowe organizacje terrorystyczne takie jak Daisz i Al-Kaida są samowystarczalne finansowo, oraz mając na uwadze, że nielegalny

¹ <https://www.dw.com/de/jesidin-trifft-in-deutschland-auf-is-peiniger/a-45119776>

handel między innymi towarami, bronią, surowcami, ropą naftową, narkotykami, papierosami i dobrami kultury, a także handel ludźmi, niewolnictwo, wykorzystywanie dzieci i wymuszenia rozbójnicze są udowodnionym sposobem na pozyskanie finansowania przez grupy terrorystyczne; mając na uwadze, że powiązanie przestępczości zorganizowanej z grupami terrorystycznymi stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa; mając na uwadze, że źródła te mogłyby umożliwić dalsze finansowanie ich przyszłych działań przestępczych;

- AK. mając na uwadze, że wzajemne stosunki między organizacjami terrorystycznymi a zorganizowanymi grupami przestępczymi, które prowadzą do połączenia zdolności do zadawania masowych strat wśród ludności cywilnej w państwach członkowskich UE z możliwościami logistycznymi umożliwiającymi takie czyny, stwarzają poważne ryzyko; mając na uwadze, że poziom egzekwowania prawa oraz informacji i analizy wywiadowczej w aspekcie związków między zorganizowaną przestępczością a terroryzmem jest niski; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich i na szczeblu UE często brakuje potencjału dochodzeniowego i sądowego poświęconego przestępczości zorganizowanej;
- AL. mając na uwadze, że terroryzm ma osłabiać i zwalczać demokracje; mając na uwadze, że politycy i rządy to podmioty kluczowe do osiągnięcia szerokiego konsensusu i odporności społecznej w celu skutecznej obrony naszych systemów demokratycznych;

Zapobieganie i zwalczanie radykalizacji postaw, która prowadzi do brutalnego ekstremizmu

- AM. mając na uwadze, że centrum doskonałości w ramach sieci upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw stanowi ważną platformę wymiany najlepszych praktyk między podmiotami takimi jak organy ścigania oraz przyczyniło się do zgromadzenia ważnych zasobów wiedzy w dziedzinie zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji postaw¹;
- AN. mając na uwadze, że sytuacja w poszczególnych państwach członkowskich jest zróżnicowana, a poddana ostatnio przeglądowi europejska strategia walki z radykalizacją mogłaby stanowić wsparcie dla strategii krajowych, które są ważne z punktu widzenia zapewnienia ogólnych ram dla programów na szczeblu krajowym i lokalnym; mając na uwadze, że aby umożliwić realizację tych programów, strategie muszą być spójne i skuteczne oraz zapewniać odpowiednie finansowanie władzom lokalnym i interesariuszom ze społeczeństwa obywatelskiego;
- AO. mając na uwadze, że niemożliwe jest określenie tylko jednej drogi prowadzącej do radykalizacji; mając na uwadze, że na przykład spójność społeczna, kontekst polityczny, stan gospodarczy, ideały religijne i ideologiczne, osobiste urazy i psychologiczna podatność na zagrożenia, a także otoczenie i sieci mogą stanowić istotne czynniki i zapalniki; mając na uwadze, że aspekt płci był do niedawna niedoszacowany i że istnieje błędne przekonanie o roli, jaką mogą odegrać kobiety; mając na uwadze, że kobiety nie zawsze są bierne i mogą działać jako podżegaczki,

¹ Radykalizacja jest rozumiana jako złożony proces, przez który osoba lub grupa przyjmuje coraz bardziej skrajne idee czy poglądy religijne lub polityczne, które mogą prowadzić do aktów przemocy, w tym do przeprowadzania aktów terrorystycznych. Zgodnie z dokumentami politycznymi Komisji wszelkie odniesienia do „radykalizacji” należy rozumieć jako „radykalizację prowadzącą do brutalnego ekstremizmu i terroryzmu”.

rekruterki, zbierać środki, a nawet być sprawczyniami aktów terroryzmu;

- AP. mając na uwadze, że niektóre dzielnice o niskich dochodach w europejskich miastach borykają się z masowym bezrobociem i systematycznym rozpadem rządów prawa, co sprzyja ekstremizmowi religijnemu i terroryzmowi; mając na uwadze, że promowanie włączenia społecznego i aktywne promowanie wartości demokratycznych, które muszą być przestrzegane przez wszystkich obywateli, może pomóc w ograniczeniu poczucia marginalizacji i w zmniejszeniu ryzyka radykalizacji; mając na uwadze, że zwalczanie radykalizacji i brutalnego ekstremizmu wymaga ścisłej i skoordynowanej współpracy między wszystkimi zaangażowanymi podmiotami, na wszystkich szczeblach zarządzania (lokalnym, regionalnym i krajowym) oraz ze społeczeństwem obywatelskim i z sektorem prywatnym;
- AQ. mając na uwadze, że eksperci podkreślają pozytywne doświadczenia wynikające z podejścia opartego na współdziałaniu wielu podmiotów, skoncentrowanego na tworzeniu infrastruktury uwzględniającej szlaki prowadzące do radykalizacji i zagrożone nią grupy społeczne, oraz zapewniającej wczesne wsparcie ze strony różnych organów i organizacji na wielu poziomach dla osób narażonych na radykalizację i ich rodzin oraz podkreślającego wspierającą rolę policji, i w ten sposób wzmacniającego relacje;
- AR. mając na uwadze pozytywną rolę współpracy policji ze społecznością lokalną w pogłębianiu wiedzy i utrzymywaniu stosunków zaufania z osobami narażonymi na radykalizację w oparciu o wzajemny szacunek z określonymi grupami w celu przeciwdziałania zjawiskom radykalizacji postaw i zapobiegania nieufności wobec państwa i jego instytucji;
- AS. mając na uwadze, że jak dotąd brak jest jasnych metod oceny skuteczności projektów w zakresie zapobiegania i zwalczania radykalizacji postaw;
- AT. mając na uwadze, że kilka europejskich funduszy i programów może być wykorzystywanych na projekty przeciwdziałania i zapobiegania radykalizacji na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym; mając na uwadze, że w budżecie UE do 2020 r. przeznaczono 314 mln EUR na projekty zwalczania radykalizacji¹; mając na uwadze, że nie ma potrzeby prowadzenia stałej oceny skuteczności tych programów; mając na uwadze, że pomiar skuteczności działań zapobiegających radykalizacji jest sam w sobie trudny i wymaga ścisłej współpracy między Komisją, państwami członkowskimi, poszczególnymi interesariuszami oraz badaczami;
- AU. mając na uwadze, że według szacunków Europolu do 2018 roku w UE było ok. 30 000 radykalnych dżihadystów;
- AV. mając na uwadze, że radykalne wypowiedzi ekstremistyczne promujące przemoc są coraz częściej obecne na terytorium wielu państw członkowskich UE, często w formie drukowanej albo w postaci treści edukacyjnych czy audiowizualnych, w tym na

¹ Wystąpienie komisarz ds. sprawiedliwości, konsumentów i równouprawnienia płci Věry Jourové na konferencji poświęconej radykalizacji postaw w zakładach karnych, Bruksela, 27 lutego 2018 r., http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-18-1221_en.htm

portalach społecznościowych i kanałach telewizji satelitarnej; mając na uwadze, że wypowiedzi te są sprzeczne z zasadami demokracji, praworządności i praw człowieka, podważają pluralizm, propagują przemoc i nietolerancję wobec wszystkich innych religii, są jawnie antysemitki, odmawiają równości mężczyzn i kobiet oraz propagują uwstecznioną wizję kultury i społeczeństwa;

- AW. mając na uwadze, że w niektórych księgarniach w Europie i w internecie dostępna jest głównie przepełniona mową nienawiści literatura wahabicka i salaficka; mając na uwadze, że taka zglobalizowana i prosta wersja islamu zrywa z praktykami społeczności muzułmańskich w Europie i przyczynia się do podkopywania ich szerszej integracji;
- AX. mając na uwadze, że radykalny fundamentalizm islamski dąży do zdominowania przez religię wszystkich sfer życia – osobistej, politycznej i społecznej – a konsekwencją tego może być forma komunitaryzmu podatna na działania dżihadystycznych rekruterów;
- AY. mając na uwadze, że udokumentowano znaczną liczbę przypadków radykalnych głosicieli nienawiści w całej Europie; mając na uwadze, że głosiciele nienawiści często pochodzą spoza UE, a niektóre miejsca kultuotrzymują nieprzejrzyste finansowanie z państw trzecich – przy czym wiele z nich to reżimy autorytarne lub wyznaniowe, które nie opierają się na rządach zgodnych z zasadami demokracji, praworządności i praw człowieka;
- AZ. mając na uwadze, że w UE istnieją samozwańcze ośrodki nauczania religii propagujące idee ekstremistyczne, w których nieletni, w tym małe dzieci, mogą być narażeni na treści edukacyjne sprzeczne z wartościami demokracji, praworządności i prawami człowieka, w tym treści pełne przemocy; mając na uwadze, że ekstremistyczne organizacje przygotowują grunt pod werbunek terrorystów, często wykorzystują podatność młodych ludzi przyciągając ich ofertą społeczną i kulturalną;
- BA. mając na uwadze, że wyrafinowana strategia komunikacji internetowej polegająca na marketingu terroryzmu przez gloryfikowanie go, prowadzona głównie przez Daisz, ale również przez inne wielkie międzynarodowe ugrupowania terrorystyczne, oferuje wzór skopiowany z globalnej „kultury młodzieżowej”, taki jak gry online, i dlatego jest szczególnie atrakcyjna dla dzieci i młodzieży; mając na uwadze, że model ten kusi ich również z możliwościami społecznymi i kulturowymi;
- BB. mając na uwadze, że kilka ostatnich śledztw wykazało, że internet, a w szczególności media społecznościowe mogą odgrywać rolę katalizatorów radykalizacji postaw, prowadząc do brutalnego ekstremizmu, a także służyć ksenofobicznym ugrupowaniom jako narzędzia rozpowszechniania mowy nienawiści oraz bezprawnych treści, zwłaszcza wśród młodzieży;
- BC. mając na uwadze, że po wielokrotnych wezwaniach do większego zaangażowania w zwalczanie terroryzmu internetowi giganci wywiązują się ze swoich obowiązków; mając na uwadze, że w ramach Forum UE ds. Internetu uruchomionego w 2015 r. firmy współpracują na rzecz dobrowolnego usuwania treści terrorystycznych ze swoich stron internetowych, jeżeli uważają, że doszło do naruszenia ich warunków; mając na uwadze, że w maju 2016 r. wprowadzono kodeks postępowania dla dużych przedsiębiorstw informatycznych mający na celu walkę z nielegalną mową nienawiści w internecie; mając na uwadze, że ta dobrowolna współpraca jest mimo wszystko

niewystarczająca;

- BD. mając na uwadze, że do końca drugiego kwartału 2018 r. europejska jednostka Europolu ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie dokonała oceny 54 752 treści wyprodukowanych w 10 różnych językach na 170 platformach internetowych, uruchamiając 52 716 decyzji o odesłaniu sprawy z wskaźnikiem skutecznego usunięcia wynoszącym 89,5 % w oparciu o dobrowolne rozpatrzenie spraw przez dostawców usług internetowych, na których platformach doszło do nadużyć¹;
- BE. mając na uwadze, że chociaż poczyniono pewne postępy w zakresie usuwania treści terrorystycznych w internecie, istnieje potrzeba zwiększenia zaangażowania firm; mając na uwadze, że usunięcie często nie jest kompletne, terminowe ani trwałe – treści są usuwane z jednej strony internetowej, ale pozostawiane na innej stronie należącej do tej samej firmy bądź konto może pozostać aktywne lub pojawić się znów po tym, jak zamieszczono na nim treść naruszającą warunki świadczenia usług danej firmy; mając na uwadze, że należy poprawić skuteczność, kompleksowość i przejrzystość sprawozdawczości firm internetowych oraz egzekwowanie prawa; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa i użytkownicy, których to dotyczy, powinni mieć możliwość dochodzenia roszczeń na drodze sądowej;
- BF. mając na uwadze, że w odpowiedzi na usuwanie większej ilości treści przez duże firmy ugrupowania terrorystyczne coraz częściej korzystają z nowych lub mniejszych platform, które są gorzej przystosowane do szybkiego usuwania materiałów terrorystycznych; mając na uwadze, że takie rozbitcie na mniejsze platformy wymaga dodatkowego wsparcia technicznego, które jest niezbędne, aby umożliwić na przykład wprowadzenie automatycznych narzędzi niezależnych od platformy, takich jak technologia haszowania umożliwiająca zawczasu identyfikację treści terrorystycznych online z dużą dokładnością i blokowanie publikacji;
- BG. mając na uwadze, że rozwój nowych technologii oraz wykorzystywanie sztucznej inteligencji i algorytmów może umożliwić szybką identyfikację i zgłaszanie treści terrorystycznych w internecie; mając na uwadze, że korzystanie ze zautomatyzowanych narzędzi niesie ze sobą również ryzyko nieprawidłowych trafień;
- BH. mając na uwadze, że badania oraz sprawozdania pokazują, w jaki sposób więzienia mogą łatwo przekształcić się w mikrokosmos powiązań przestępczości i terroru, gdzie odbywa się werbunek i współpraca w sieci; mając na uwadze, że wewnętrzna sytuacja w wielu więzieniach sprzyja szybszej radykalizacji osadzonych, wychowując terrorystów i przyczyniając się do terroryzmu; mając na uwadze, że wiele osób odbywających kary pozbawienia wolności wkrótce zostanie zwolnionych i wróci do swoich społeczności, co stwarza szczególne wyzwania w zakresie reintegracji oraz wysokie ryzyko ponownego popełnienia przestępstwa; mając na uwadze, że monitorowanie takich przestępców wysokiego ryzyka jest niezwykle zasobochłonne dla służb bezpieczeństwa państw członkowskich; mając na uwadze, że istotną rolę w łagodzeniu tych zagrożeń mogą odgrywać systemy więzienne oraz zarządzanie ryzykiem; mając na uwadze, że chociaż państwa członkowskie dostrzegają konieczność rozwiązania kwestii nasilenia radykalizacji postaw w więzieniach, potrzebne są dalsze skuteczne środki;

¹ Europol, 6 września 2018 r.

Współpraca i wymiana informacji

Kwestie przekrojowe

- BI. mając na uwadze, że zatrzymywanie danych z uwzględnieniem orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii europejskiej (ETS) jest zasadniczą częścią procesu dochodzenia; mając na uwadze, że policja, organy wymiaru sprawiedliwości i służby wywiadowcze zazwyczaj opierają się w dużej mierze na danych telekomunikacyjnych, aby z sukcesem prowadzić postępowania w sprawach; mając na uwadze, że podczas prac Komisji Specjalnej ds. Terroryzmu konsekwentnie poruszano kwestię konieczności odpowiedniego systemu zatrzymywania danych w związku z walką z terroryzmem;
- BJ. mając na uwadze, że stosowanie szyfrowania z jednej strony stanowi istotny wkład w bezpieczeństwo w dziedzinie IT, a z drugiej strony szyfrowanie może także zostać wykorzystane przez terrorystów w celu ochrony swojej komunikacji lub przechowywanych danych, co stanowi poważne wyzwanie dla organów ścigania, służb bezpieczeństwa i wywiadu, uniemożliwiając dostęp do podstawowych danych wywiadowczych i dowodów; mając na uwadze, że szyfrowanie zyskuje szczególne znaczenie, gdy nawet odpowiedzialni dostawcy usług internetowych nie chcą lub nie mogą odszyfrować komunikacji;

Systemy informacyjne

- BK. mając na uwadze, że ramy istniejących systemów są fragmentaryczne, nowe systemy są w trakcie opracowywania, a propozycje przyszłych systemów i propozycje reform mających na celu usunięcie stwierdzonych luk i barier są wciąż przedmiotem negocjacji; mając na uwadze, że ta fragmentaryczność ram jest wynikiem czynników historycznych i reaktywnego podejścia we wniosku i procesie przyjmowania dotyczącym nowego prawodawstwa;
- BL. mając na uwadze, że po atakach w Paryżu w 2015 r. nastąpiło znaczne ożywienie wymiany informacji, ale dane dotyczące wymiany informacji pokazują, że za dużą część dostępnych treści i przeszukiwań w bazach danych UE odpowiada niewielka liczba państw członkowskich;
- BM. mając na uwadze, że istnieje wiele przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu systemów informacyjnych, takich jak całkowity brak wdrożenia lub niepełne wdrożenie, brak wiedzy lub niewystarczające przeszkolenie w zakresie istniejących systemów oraz brak wystarczających zasobów, w tym ludzkich, lub odpowiedniej bazy materialnej oraz słaba jakość danych w systemach informacyjnych;
- BN. mając na uwadze, że systemy informacyjne można podzielić na systemy scentralizowane i zdecentralizowane, z których te pierwsze zarządzane są przez UE i jej agencje, a drugie przez państwa członkowskie; mając na uwadze, że scentralizowane systemy informacyjne obejmują system informacyjny Schengen (SIS), wizowy system informacyjny (VIS), Eurodac, system wjazdu/wyjazdu (EES), planowany unijny system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) oraz planowany europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych dotyczący obywateli państw trzecich (ECRIS-TCN);
- BO. mając na uwadze, że zdecentralizowane systemy i mechanizmy wymiany informacji są

zarządzane przez organy państw członkowskich i obejmują: europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), służący wymianie danych z krajowych rejestrów karnych; unijny system danych dotyczących przelotu pasażera (PNR), wymagający od linii lotniczych udostępniania danych pasażerów organom krajowym w odniesieniu do wszystkich lotów między państwami trzecimi a UE; system danych pasażera przekazywanych przed podróżą (API), który gromadzi informacje o pasażerach przed lotami do UE; oraz ramy z Prüm dotyczące wymiany informacji o DNA, odciskach palców i danych rejestracyjnych pojazdów;

- BP. mając na uwadze, że SIS jest największym, najczęściej wykorzystywanym i najskuteczniejszym systemem informatycznym Unii Europejskiej w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który jest wspierany przez sieć biur SIRENE i który zapewnia istotną wartość dodaną w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej i kontroli granicznej, w szczególności w walce z terroryzmem;
- BQ. mając na uwadze, że ocena systemu VIS z 2016 r. wykazała, że dostęp do VIS do celów ochrony porządku publicznego był ograniczony i niepełny w poszczególnych państwach członkowskich;
- BR. mając na uwadze, że pomimo ponawianych apeli o pilne ustanowienie PNR nie wszystkie państwa członkowskie wykazały takie samo zaangażowanie i większość z nich nie dotrzymała terminu transpozycji tego prawodawstwa; mając na uwadze, że państwa członkowskie, które przekroczyły termin transpozycji, powinny niezwłocznie podjąć wszelkie środki niezbędne do pełnego i natychmiastowego wdrożenia dyrektywy;
- BS. mając na uwadze, że obecnie prowadzonych jest kilka projektów pilotażowych mających na celu usunięcie niedociągnięć zdecentralizowanego europejskiego systemu PNR; mając na uwadze, że istnieje potrzeba szybkich odpowiedzi na zapytania od jednostek do spraw informacji o pasażerach (PIU) z innych państw członkowskich, co może okazać się trudne, ponieważ są one przetwarzane ręcznie;
- BT. mając na uwadze – w kontekście 6. listy działań strategii zarządzania informacjami – że obecnie trwają dwa pilotażowe projekty mające na celu zapewnienie powiązań ze zdecentralizowanymi systemami, a mianowicie ADEP (automatyzacja procesów wymiany danych w aktach policyjnych) oraz QUEST („Kwerenda w systemach Europolu”); mając na uwadze, że sześć państw członkowskich już zaangażowało się w projekt pilotażowy ADEP dotyczący zautomatyzowanego przekazywania rejestrów policyjnych między różnymi krajami i projekt ten działa dobrze; mając na uwadze, że takie projekty pomagają dostarczyć realne i działające rozwiązania problemów wynikających z braku łączności między zdecentralizowanymi systemami informacyjnymi oraz pomagają tworzyć zaufanie i współpracę między państwami członkowskimi;

Interoperacyjność

- BU. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła dwa wnioski dotyczące rozporządzenia ustanawiającego ramy interoperacyjności między istniejącymi i proponowanymi scentralizowanymi systemami informacji w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości, azylu i migracji, granic i wiz, a mianowicie VIS, SIS, EES i Eurodac, a także ETIAS i ECRIS-TCN po przyjęciu odpowiednich

podstaw prawnych;

- BV. mając na uwadze, że przestępcy nadal mogą być dzisiaj rejestrowani w różnych, niepowiązanych ze sobą bazach danych pod różnymi pseudonimami; mając na uwadze, że w związku z tym obecną unijną architekturę zarządzania danymi należy poprawić, dodając interoperacyjność w celu eliminacji niedociągnięć i wielu fałszywych tożsamości oraz dostarczania właściwych informacji we właściwym czasie;
- BW. mając na uwadze, że na terytorium jednego państwa członkowskiego może istnieć wiele odrębnych zdecentralizowanych baz danych na poziomie federalnym, regionalnym i lokalnym, z różnymi danymi wejściowymi w różnych systemach i o złożonych procedurach – lub w ogóle bez z nich – służących udostępnianiu lub sprawdzaniu danych przez odpowiednie organy na różnych szczeblach;
- BX. mając na uwadze, że wykorzystanie wspólnego formatu komunikacji na szczeblu UE, takiego jak uniwersalny format komunikatów (UMF) ułatwi sprawniejszą wymianę danych i informacji między stronami oraz między systemami interoperacyjnymi; mając na uwadze, że konieczność korzystania z pewnych pól UMF w przypadku konkretnych wymian może przyczynić się do poprawy jakości danych we wszystkich systemach, w których wymieniane są komunikaty; mając na uwadze, że należy również zachęcać Europol i Interpol do korzystania z tego wspólnego formatu komunikatów;
- BY. mając na uwadze, że eu-LISA powinna ustanowić zautomatyzowane mechanizmy i procedury kontroli jakości danych, a także wspólne wskaźniki jakości danych i minimalne standardy jakości danych przechowywanych w systemach informatycznych; mając na uwadze, że celem powinna być automatyczna identyfikacja przez systemy informacyjne UE i elementy interoperacyjności wprowadzonych danych wyglądających na niespójne lub nieprawidłowe, tak aby państwo członkowskie, z którego dane te pochodzą, mogło je sprawdzić i podjąć wszelkie konieczne środki naprawcze;

Współpraca i wymiana informacji w ramach państw członkowskich i między nimi

- BZ. mając na uwadze, że przeszkody uniemożliwiające sprawniejszą współpracę wynikają często z trudności organizacyjnych i prawnych wynikających z różnic między strukturami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi w poszczególnych państwach członkowskich, takich jak; pokrywanie się kompetencji i niedostateczne określenie mandatów; wahanie, czy dzielić się informacjami, ponieważ może to powodować utratę odpowiedzialności lub utratę ważnych przepływów informacji; przeszkody prawne w wymianie informacji między różnymi organami; zobowiązanie służb do konkurowania ze sobą o zasoby; oraz bariery techniczne w wymianie informacji;
- CA. mając na uwadze, że zasada własności danych jest kluczowa dla zapewnienia zaufania organów zajmujących się zwalczaniem terroryzmu do systemu wymiany informacji za pośrednictwem baz danych UE między państwami członkowskimi i z Europolem;
- CB. mając na uwadze, że mieszanie informacji pochodzących od służb wywiadowczych i organów ścigania wiąże się z poważnymi wyzwaniami prawnymi i zagrożeniami wynikającymi z odmiennych zasad dotyczących rozliczalności mających zastosowanie do obu rodzajów informacji, w tym zagrożeniem podstawowego prawa podejrzanych do rzetelnego procesu sądowego, gdy informacje wywiadowcze są wykorzystywane jako dowód w postępowaniu sądowym; mając na uwadze, że należy stworzyć ramy prawne

dla wymiany informacji między służbami wywiadowczymi a organami ścigania, zwłaszcza że dane wywiadowcze często dotyczą informacji o osobach, które nie są jeszcze podejrzane w ramach dochodzeń karnych, lecz mogą należeć do sieci terrorystycznych albo być powracającymi zagranicznymi bojownikami terrorystycznymi; mając jednak na uwadze, że nie może to prowadzić do obniżenia standardów prawnych;

- CC. mając na uwadze, że policja i służby wywiadowcze otrzymują, przetwarzają i przekazują informacje niejawne i jawne, co oznacza różne systemy na wszystkich etapach wykorzystywania tych informacji; mając na uwadze, że konieczne jest również rozróżnienie między wywiadem – pojęciem, które obejmuje przetwarzanie danych przez ekspertów do konkretnych celów – a zwykłą informacją; mając na uwadze, konieczne jest rozróżnienie wywiadu kryminalnego, związanego z misją policji sądowej, od wywiadu bezpieczeństwa, przetwarzanego w ramach administracyjnych;
- CD. mając na uwadze, że informacje wywiadowcze powinny otrzymać specjalny, jeszcze wyższy poziom ochrony niż informacje policji ze względu na stosowanie różnych metod pracy, takie jak gromadzenie poufnych informacji ze źródeł i od informatorów, których tożsamość musi pozostać anonimowa, a także różne cele, które wymagają większej wrażliwości;
- CE. mając na uwadze, że możliwym rozwiązaniem może być również tworzenie centrów lub jednostek ds. zwalczania terroryzmu na terytorium kraju; mając na uwadze, że centra takie umożliwiają regularne komunikowanie się przedstawicieli różnych służb i omawianie najlepszych sposobów współpracy i wymiany informacji; mając na uwadze, że pomaga to budować zaufanie między służbami i sprzyja lepszemu zrozumieniu ich metod pracy i wyzwań;
- CF. mając na uwadze, że służby bezpieczeństwa zwykle współpracują i wymieniają informacje w relacjach dwustronnych lub wielostronnych – w szczególności za pośrednictwem grupy antyterrorystycznej (CTG), a także z organami UE za pośrednictwem UE INTCEN, przez dzielenie się strategicznymi danymi wywiadowczymi; mając na uwadze, że konieczne jest znalezienie praktycznego rozwiązania w celu wypełnienia istniejących luk między równoległe przebiegającymi torami społeczności organów ścigania i społeczności wywiadu, np. przez wskazanie konkretnych obszarów współpracy, aby umożliwić bardziej skuteczną współpracę przy jednoczesnym zachowaniu odrębności;
- CG. mając na uwadze, że możliwe jest zwiększenie skuteczności wykorzystania struktur grupy antyterrorystycznej (CTG) oraz Centrum Analiz Wywiadowczych Unii Europejskiej (EU INTCEN) do celów wymiany informacji;
- CH. mając na uwadze, że cywilne i wojskowe agencje bezpieczeństwa i wywiadu państw członkowskich systematycznie dzielą się informacjami wywiadowczymi, w tym informacjami dotyczącymi terroryzmu, z Centrum Analiz Wywiadowczych UE (EU INTCEN) w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), zapewniającym analizę wywiadowczą, wczesne ostrzeżenie i świadomość sytuacyjną różnym organom decyzyjnym UE;
- CI. mając na uwadze, że przekazywanie informacji po wystąpieniu trafienia wyłącznie biuru SIRENE państwa członkowskiego, które stworzyło wpis, na podstawie art. 36, a

nie innym państwom członkowskim, czasami jest niewystarczające, aby śledzić przemieszczanie się osób związanych z terroryzmem lub uzupełnić odpowiednie informacje w odniesieniu do takich osób; mając na uwadze, że wczesne ostrzeżenie innych państw członkowskich, które mogłyby być zainteresowane, mogłyby na przykład być konieczne w przypadku, gdy dana osoba nie wróciła bezpośrednio do państwa członkowskiego pochodzenia, lub w przypadku gdy towarzyszyli jej obywatele innego państwa lub innych państw członkowskich, w odniesieniu do których nie wprowadzono żadnego wpisu, ponieważ nie byli oni znani właściwym organom tego państwa;

- CJ. mając na uwadze, że rząd Zjednoczonego Królestwa powiadomił UE o zamiarze wystąpienia z UE w dniu 29 marca 2019 r.; mając jednak na uwadze, że wyraził chęć kontynuowania współpracy z UE w dziedzinie bezpieczeństwa i zwalczania terroryzmu; mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo są wysoce współzależne w obszarze bezpieczeństwa i zwalczania terroryzmu, ponieważ Zjednoczone Królestwo uczestniczy w wielu kluczowych instrumentach prawnych UE w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych oraz ma dostęp do wielu systemów i baz danych UE do celów wymiany informacji; mając na uwadze, że należy poczynić ustalenia z UE w odniesieniu do wszystkich postępowań w toku; mając na uwadze, że wszelkie przyszłe umowy powinny mieć na celu umożliwienie Zjednoczonemu Królestwu i UE dalszego udostępniania, gromadzenia i analizowania niezbędnych informacji w ramach walki z poważną przestępczością; mając na uwadze, że umowa o wystąpieniu powinna zapewniać płynny system przejściowy i unikać, w możliwym zakresie, luk operacyjnych lub przeszkód zmniejszających zdolność UE do skutecznego zwalczania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu;

Współpraca i wymiana informacji z agencjami UE

- CK. mając na uwadze, że niezbędna jest skuteczna i systematyczna współpraca między państwami członkowskimi i agencjami UE, zgodnie z ich mandatem prawnym, a także między agencjami zajmującymi się walką z terroryzmem, w szczególności współpraca między Europolem a Eurojustem w celu skuteczniejszego wspierania wysiłków zmierzających do zapobiegania atakom terrorystycznym, ich wykrywania oraz ścigania i karania ich sprawców; mając na uwadze, że Eurojust mianował wyspecjalizowanego prokuratora ds. przeciwdziałania terroryzmowi, który ma stanowić pomost łączący Eurojust z ECTC Europolu, aby rozszerzyć współpracę i wymianę informacji między obiema agencjami;
- CL. mając na uwadze, że wymiana informacji między agencjami UE nie jest optymalna z powodu stosowania przez nie różnych zabezpieczonych kanałów łączności; mając na uwadze, że wprowadzenie międzyinstytucjonalnego zabezpieczonego kanału łączności mogłoby ułatwić i usprawnić wymianę informacji między agencjami, takimi jak INTCEN, Europol i Frontex;
- CM. mając na uwadze, że wyznaczeni oficerowie łącznikowi ds. zwalczania terroryzmu mogą wnieść wartość dodaną zarówno do pracy agencji, jak i dla swoich państw członkowskich;
- CN. mając na uwadze, że w państwach członkowskich istnieją różnice w liczbie właściwych organów, które mogą zasięgać informacji w bazach danych Europolu lub kontaktować się z Europolem bez pośrednictwa krajowych oficerów łącznikowych; mając na

uwadze, że niektóre państwa członkowskie nie mają ograniczonych i bezpiecznych krajowych sieci łączności policyjnej, co uniemożliwia ich właściwym organom zdecentralizowany dostęp, w szczególności do bezpiecznej platformy wymiany informacji CT-SIENA;

- CO. mając na uwadze, że szereg instrumentów UE, takich jak decyzja 2005/671/WSiSW, dyrektywa w sprawie zwalczania terroryzmu i rozporządzenie w sprawie Europolu, wymaga od państw członkowskich wymiany informacji o terroryzmie z odpowiednimi agencjami; mając na uwadze, że zwiększenie wymiany informacji z Europolem i Eurojustem w sposób regularny i systematyczny, obejmujące informacje kontekstowe, zgodnie z ich mandatem prawnym, ułatwia pracę tych instytucji w dziedzinie wykrywania powiązań między poszczególnymi sprawami oraz dostarczania przeglądu wyzwań i najlepszych praktyk związanych z dochodzeniami, postępowaniami i wyrokami skazującymi za przestępstwa związane z terroryzmem; mając na uwadze, że w ramach decyzji 2005/671/WSiSW państwa członkowskie nadal nie prowadzą spontanicznej wymiany istotnych informacji z innymi państwami członkowskimi w sytuacjach, w których takie informacje mogłyby zostać wykorzystane do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym, wykrywania ich, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania; mając na uwadze, że ilość informacji udostępnianych Eurojustowi wzrosła w ciągu ostatnich lat, ale nadal istnieją różnice między państwami członkowskimi w odniesieniu do ich ilości, rodzaju i zakresu, co może prowadzić do fragmentacji dostępnych informacji;
- CP. mając na uwadze, że CEPOL w znacznym stopniu przyczynia się do szkolenia w zakresie zwalczania terroryzmu dla funkcjonariuszy organów ścigania państw członkowskich oraz w priorytetowych państwach trzecich;

Wzajemne uznawanie i wzajemna pomoc prawna

- CQ. mając na uwadze, że mechanizmy wzajemnej pomocy prawnej są stopniowo zastępowane przez instrumenty wzajemnego uznawania, ponieważ te ostatnie przyczyniają się do poprawy współpracy transgranicznej między właściwymi organami w UE poprzez przyspieszanie i usprawnianie procedur; mając na uwadze, że decyzja w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i dyrektywa w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego (END) to przykłady instrumentów wzajemnego uznawania uważanych przez praktyków za użyteczne;
- CR. mając na uwadze, że zasada wzajemnego uznawania jest z jednej strony zależna od wysokiego poziomu wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi, a z drugiej strony pomaga zwiększyć wzajemne zaufanie, umożliwiając organom różnych państw członkowskich sprawną współpracę w walce z terroryzmem;
- CS. mając na uwadze, że wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze ułatwiają koordynację dochodzeń i postępowań karnych w sprawach o wymiarze transgranicznym i umożliwiają wymianę informacji/dowodów w czasie rzeczywistym; mając na uwadze, że praktyczne korzyści wynikające z wykorzystania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych obejmują lepszą wymianę informacji, wymianę najlepszych praktyk, lepsze gromadzenie dowodów i wzajemne uznawanie działań przeprowadzanych przez strony; mając na uwadze, że aby działać skutecznie, wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze wymagają odpowiedniego finansowania;

- CT. mając na uwadze, że bliska współpraca z dostawcami usług online jest niezbędna, jeśli chodzi o zabezpieczanie i uzyskiwanie dowodów elektronicznych na żądanie właściwego organu ścigania i na podstawie należytych procedur prawnych, biorąc pod uwagę ich znaczenie dla prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw terrorystycznych;
- CU. mając na uwadze, że strefa Schengen bez granic wewnętrznych jest jednym z podstawowych osiągnięć UE, które może być trwałe tylko wówczas, gdy granice zewnętrzne będą skutecznie zabezpieczone i chronione, znikną nielegalne przejścia graniczne i zostaną przyjęte środki bezpieczeństwa wewnętrznego, aby stawić czoła zagrożeniu poważnymi przestępstwami; mając na uwadze, że przyjęto liczne wnioski mające wzmocnić kontrole bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie proszą o większą elastyczność w zakresie tymczasowego przywracania kontroli na granicach wewnętrznych w przypadku poważnego zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego zgodnie z propozycją Komisji;
- CV. mając na uwadze, że 7 kwietnia 2017 r. weszło w życie nowe rozporządzenie (UE) 2017/458¹ zmieniające kodeks graniczny Schengen w odpowiedzi w szczególności na wzrost zagrożenia terrorystycznego w celu zapewnienia systematycznych kontroli w odpowiednich bazach danych wszystkich osób przekraczających granice zewnętrzne, w tym osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się;
- CW. mając na uwadze, że nie zostały wdrożone niektóre postanowienia rozporządzenia dotyczące wybranych obszarów kontroli granic, takich jak systematyczne korzystanie z baz danych podczas odpraw granicznych i dokładne kontrolowanie wymaganych warunków wjazdu;
- CX. mając na uwadze, że udaremniony atak na pociąg Thalys z 21 sierpnia 2015 r., zamachy w Paryżu 13 listopada 2015 r. i ataki w Brukseli 22 marca 2016 r. wykazały, że w ograniczonej liczbie przypadków terroryści wykorzystali niedociągnięcia w polityce zarządzania granicami UE i kilku państw członkowskich, które nie były gotowe na masowy napływ; mając na uwadze, że organy ścigania poinformowały, że w lipcu, sierpniu i październiku 2015 r. co najmniej ośmiu sprawców tych ataków wjechało do UE nielegalnie; mając na uwadze, że w innych przypadkach przyszli sprawcy pozostali w państwach członkowskich, mimo że mieli je opuścić lub zostać zawróceni; mając na uwadze, że świadczy to o pewnych wadach polityki zarządzania granicami UE i jej realizacji na szczeblu państw członkowskich;
- CY. mając na uwadze, że konkluzje Rady 10152/17 zalecają państwom członkowskim, aby w przypadku migrantów o nieuregulowanym statusie przeprowadzały kontrole, w stosownych przypadkach, na szczeblu krajowym w bazach danych zasilanych i wykorzystywanych przez właściwe organy i krajowy system automatycznej identyfikacji daktyloskopijnej (AFIS), a na szczeblu europejskim i międzynarodowym w bazach danych SIS, Europolu, VIS, Eurodac i Interpolu (sieć I-24/7), a konkretnie danych nominalnych, danych skradzionych lub utraconych dokumentów podróży

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/458 z dnia 15 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/399 w odniesieniu do zintensyfikowania odpraw na granicach zewnętrznych z wykorzystaniem odpowiednich baz danych, Dz.U. L 74 z 18.3.2017, s. 1.

(SLTD), danych o FTF i danych dokumentów podróży powiązanych z zawiadomieniami (TDAWN);

- CZ. mając na uwadze, że na podstawie art. 11 rozporządzenia (WE) 1168/2011 i pozytywnej opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) może przetwarzać dane osobowe; mając jednak na uwadze, że Frontex ma trudności z monitorowaniem terroryzmu z powodu krótkiego okresu przechowywania danych osobowych ustanowionego rozporządzeniem (WE) 2016/1624, który obejmuje jedynie 90 dni; mając na uwadze, że między Eurojustem a Fronteksem zawarto jedynie protokół ustaleń, który obejmuje wymianę informacji ogólnych, strategicznych i technicznych, ale nie wymianę danych osobowych; mając na uwadze, że konieczne jest stworzenie konkretnych ram prawnych dla Fronteksu, aby mógł on przetwarzać dane osobowe w celu wypełniania swoich zadań;
- DA. mając na uwadze, że funkcjonariusze Fronteksu powinni również mieć dostęp do baz danych Eurodac, SIS, EES i VIS na przejściach granicznych w celu przeprowadzania kontroli;
- DB. mając na uwadze, że obecnie nie istnieją minimalne normy czy wspólne zasady dotyczące bezpieczeństwa dowodów osobistych obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się;
- DC. mając na uwadze, że trzy czwarte podrobionych dokumentów wykrytych na granicach zewnętrznych i w UE imituje dokumenty tożsamości wydane przez państwa członkowskie i kraje stowarzyszone z obszarem Schengen; mając na uwadze, że do najczęściej wykrywanych podrobionych dokumentów należą krajowe dowody tożsamości o niższym poziomie zabezpieczeń;
- DD. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie nie wymagają od przewoźników lotniczych na swoim terytorium przeprowadzania kontroli zgodności danych osobowych pasażerów na biletach z dokumentem tożsamości lub paszportem, co utrudnia ustalenie, czy dana tożsamość odpowiada prawdziwej tożsamości osoby; mając na uwadze, że ma to kluczowe znaczenie dla lotów wewnątrz UE; mając jednak na uwadze, że właściwe kontrole tożsamości i uwierzytelnianie dokumentów podróży powinny pozostać zadaniami organów policyjnych;
- DE. mając na uwadze, że dowody z miejsc konfliktów są często niezbędne do identyfikacji potencjalnych zagranicznych bojowników terrorystycznych i ofiar oraz że należy je uwzględnić w odpowiednich bazach danych, aby mogły dotrzeć do funkcjonariuszy straży granicznej w czasie rzeczywistym i być udostępnione śledczym i prokuratorom w celu prowadzenia dochodzeń i ścigania;

Finansowanie terroryzmu

- DF. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich nie ratyfikowało jeszcze Konwencji Rady Europy z 16 maja 2005 r. o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, zwanej również „konwencją warszawską”, która stanowi najbardziej kompleksową konwencję międzynarodową w sprawie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; mając na uwadze, że konfiskata mienia pochodzącego z działalności przestępczej jest bardzo

skutecznym narzędziem walki z przestępczością i terroryzmem, ponieważ pozbawia przestępców dochodów pochodzących z ich nielegalnej działalności i uniemożliwia im organizowanie ataków; mając na uwadze, że Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) ustanawia światowe standardy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz wskazuje jurysdykcje o słabych środkach zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;

- DG. mając na uwadze, że UE przyjęła dwa instrumenty ustawodawcze w celu wdrożenia zaleceń FATF, a mianowicie 4. i 5. dyrektywę w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, aby wyeliminować luki stwierdzone w związku z atakami terrorystycznymi; mając na uwadze, że do 26 czerwca 2017 r. państwa członkowskie miały dokonać transpozycji dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy do ustawodawstwa krajowego i że nie wszystkie to zrobiły; mając na uwadze, że kilka państw członkowskich nadal zezwala ostatecznym właścicielom funduszy powierniczych, fundacjom i spółkom posiadającym osobowość prawną na zachowanie anonimowości, a także akcji na okaziciela, co ułatwia ukrycie pochodzenia i przeznaczenia przepływów finansowych oraz praw własności do działalności gospodarczej, która zapewnia przykrywkę dla finansowania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej; mając na uwadze, że 5. dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy zwiększy przejrzystość tych kwestii;
- DH. mając na uwadze, że komisja śledcza Parlamentu do zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania (PANA) sprawdziła, w jaki sposób oszuści podatkowi mogą liczyć na aktywną pomoc profesjonalnych pośredników, którzy pozornie wypełniają stosowne obowiązki prawne;
- DI. mając na uwadze, że w lipcu 2017 r. Komisja Europejska i Europol uzyskały status obserwatora Grupy Egmont, międzynarodowego zjednoczonego organu złożonego ze 156 jednostek wywiadu finansowego (FIU) w celu wzmocnienia współpracy między nie tylko tymi jednostkami, ale i między innymi właściwymi organami;
- DJ. mając na uwadze, że metodami finansowania Daiszu i innych organizacji terrorystycznych są nadmierne i nieprawidłowe gromadzenie funduszy w mediach społecznościowych, finansowanie poprzez działalność charytatywną i organizacje non-profit, przekazy pieniężne niewielkich kwot i karty przedpłacone; mając na uwadze, że platformy udzielania mikropożyczek są wykorzystywane do ułatwiania wszystkich wymienionych typologii;
- DK. mając na uwadze, że obok tradycyjnych metod finansowania terroryzmu, takich jak prywatne darowizny, wymuszenia, porwania dla okupu, nadużywanie i wykorzystywanie organizacji non-profit niezgodnie z ich celem, formalne i nieformalne systemy przekazów pieniężnych, wykorzystywanie dochodów z działalności przestępczej, przekazy gotówki lub środków za pośrednictwem banków, ostatnie ataki terrorystyczne pokazały, że pojawiające się metody finansowania za pośrednictwem metod płatności elektronicznych i online, takich jak waluty wirtualne lub anonimowe karty przedpłacone i nieformalne systemy transferu wartości majątkowych (IVTS), również mogą być wykorzystywane przez organizacje terrorystyczne do finansowania swojej działalności; mając na uwadze, że anonimowość towarzysząca niektórym kryptowalutom prowadzi do wzrostu wykorzystania ich do celów niezgodnych z prawem; mając na uwadze, że w ostatnich kilku latach zwiększyło się wykorzystanie

ich przez zorganizowane grupy przestępcze w celu finansowania działalności przestępczej i terroryzmu oraz prania dochodów pochodzących z przestępstw; mając na uwadze, że Europol współpracował z organami krajowymi przy likwidacji szeregu działań przestępczych związanych z handlem kryptowalutami;

- DL. mając na uwadze, że w niektórych krajach o słabiej rozwiniętych systemach bankowych powszechne korzystanie z usług bankowości mobilnej często utrudnia identyfikację beneficjentów przekazów pieniężnych; mając na uwadze, że takie przekazy środków za pośrednictwem bankowości mobilnej stwarzają duże ryzyko dla finansowania terroryzmu oraz że z drugiej strony właściwe służby muszą mieć możliwość identyfikacji określonych środków służących do finansowania terroryzmu bez natrafiania w ogromnej większości przypadków na trudną do pokonania przeszkodę w postaci tajemnicy bankowej; mając na uwadze, że źródłem zagrożenia finansowaniem terroryzmu jest również korzystanie z alternatywnych systemów przekazów pieniężnych i przekazywanie środków za ich pośrednictwem;
- DM. mając na uwadze, że współpraca i wymiana informacji między podmiotami zobowiązanymi, jednostkami wywiadu finansowego i właściwymi organami mają kluczowe znaczenie dla skutecznej walki z finansowaniem terroryzmu; mając na uwadze, że jednostki wywiadu finansowego, w ramach wykonywania zadań, powinny mieć dostęp do informacji i być w stanie się nimi wymieniać, w tym przez odpowiednią współpracę z organami ścigania; mając na uwadze, że niezwykle ważne jest dalsze wzmocnienie skuteczności i wydajności jednostek wywiadu finansowego poprzez doprecyzowanie przez państwa członkowskie swoich uprawnień i zasad współpracy między tymi jednostkami;
- DN. mając na uwadze, że program śledzenia środków finansowych należących do terrorystów (TFTP) jest przydatnym narzędziem przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu; mając na uwadze, że nie pozwala on na śledzenie działań związanych z finansowaniem terroryzmu z wykorzystaniem transakcji SEPA, co prowadzi do powstania istotnej luki informacyjnej; mając na uwadze, że system TFTS, który byłby komplementarny wobec istniejącej umowy TFTP, zwiększyłby zdolność UE do zapobiegania zamachom terrorystycznym i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, dostarczając najważniejszych dodatkowych informacji na temat finansowania terroryzmu oraz byłby skuteczniejszy i bardziej wydajny niż uzyskiwanie informacji finansowych dotyczących podejrzanych transakcji w drodze dwustronnej lub wielostronnej informacji lub wniosków o udzielenie pomocy prawnej; mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie apelował o wprowadzenie tego systemu, zwłaszcza w swojej rezolucji z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie zapobiegania radykalizacji oraz rekrutacji obywateli europejskich przez organizacje terrorystyczne¹;

Ochrona infrastruktury krytycznej

- DO. mając na uwadze, że wypadki z udziałem infrastruktury krytycznej, w szczególności związane z atakami terrorystycznymi lub próbami ataków, mogą mieć poważne i transgraniczne konsekwencje dla bezpieczeństwa obywateli i państw europejskich;
- DP. mając na uwadze, że usługi są świadczone za pośrednictwem coraz bardziej złożonych systemów, co sprawia, że obecne podejście sektorowe do europejskiej infrastruktury

¹ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 101.

krytycznej jest nieaktualne;

- DQ. mając na uwadze, że cyberataki na usługi elektroniczne lub połączone systemy są kluczowym elementem zagrożeń hybrydowych; mając na uwadze, że coraz większa liczba cyberataków wywołuje lub może mieć fizyczne skutki dla infrastruktury krytycznej i jej użytkowników; mając na uwadze, że istnieje potrzeba zwiększenia gotowości do zwalczania zagrożeń terroryzmem cybernetycznym;
- DR. mając na uwadze, że kompleksowa ocena Komisji dotycząca polityki bezpieczeństwa UE oraz badanie oceniające dyrektywy 2008/114/WE wskazują, że zagrożenie dla infrastruktury krytycznej prawdopodobnie nadal będzie rosło, że istnieje potrzeba zwiększenia zdolności do przygotowania i reagowania oraz potrzeba przeglądu dyrektywy 2008/114/WE, a także że jest zainteresowanie atakiem na infrastrukturę transportową; mając na uwadze, że konieczne jest stworzenie lepszych ram, aby poprawić bezpieczeństwo kolei i rozwiązać kwestię ochrony publicznych obszarów infrastruktury transportowej, takich jak lotniska, porty, obiekty transportu morskiego, stacje kolejowe, a także zakłady wytwarzania energii elektrycznej ze szczególnym uwzględnieniem elektrowni jądrowych;
- DS. mając na uwadze, że ataki na infrastrukturę krytyczną mogłyby mieć katastroficzne skutki; mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą upewnić się, że obiekty te są odpowiednio i skutecznie chronione;
- DT. mając na uwadze, że zgłaszanie incydentów ma zasadnicze znaczenie dla identyfikacji niedociągnięć, poprawy skuteczności istniejących środków, oceny wydajności infrastruktury krytycznej podczas zdarzenia zakłócającego, podnoszenia świadomości na temat potrzeby dokonania przeglądu istniejących planów bezpieczeństwa i wykrywania pojawiania się nowych zagrożeń;
- DU. mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą zorganizować więcej ćwiczeń w dziedzinie reagowania w sytuacjach kryzysowych, w tym w państwach trzecich, dążąc do współpracy z nimi i podnoszenia potencjału;
- DV. mając na uwadze, że ochrona i ubezpieczenie infrastruktury krytycznej i celów miękkich wymaga współpracy publiczno-prywatnej, również w cyberprzestrzeni;
- DW. mając na uwadze, że prywatne służby bezpieczeństwa odgrywają pewną rolę w zapewnieniu odpornych łańcuchów bezpieczeństwa, dlatego zamówienia publiczne na ich usługi powinny podlegać szczególnym kryteriom jakości w odniesieniu do takich aspektów, jak szkolenie, weryfikacja i kontrola personelu, kontrola jakości i zapewnienie zgodności z przepisami, wdrażanie nowych rozwiązań technologicznych i zarządzanie umowami;
- DX. mając na uwadze, że po przeprowadzonej w 2012 r. ocenie dyrektywy 2008/114/WE Komisja rozpoczęła fazę pilotażową obejmującą cztery krytyczne infrastruktury o wymiarze europejskim (Eurocontrol, Galileo, sieć przesyłu energii elektrycznej i sieć przesyłu gazu);
- DY. mając na uwadze, że w swoim komunikacie w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych Komisja proponuje znaczne zwiększenie środków UE przeznaczonych na bezpieczeństwo i obronność, w tym bezpieczeństwo wewnętrzne UE;

DZ. mając na uwadze, że kilku ataków terrorystycznych w UE dokonały osoby znane władzom; mając na uwadze, że firmy wynajmujące pojazdy nie mają możliwości wymiany z organami ścigania informacji takich jak dane dotyczące rezerwacji w celu przeprowadzenia weryfikacji porównawczej z oficjalnymi listami obserwacyjnymi i policyjnymi bazami danych;

Prekursory materiałów wybuchowych

EA. mając na uwadze, że w roku 2015 i 2016 materiały wybuchowe zostały użyte w 40 % zamachów terrorystycznych dokonanych w UE¹;

EB. mając na uwadze, że materiałem wybuchowym użytym w przypadku większości ataków był trinitrat triacetonu (TATP)², materiał wybuchowy wytwarzany domowym sposobem, najchętniej wybierany przez terrorystów; mając na uwadze, że TATP można dość łatwo wytwarzać przy użyciu tylko kilku substancji; mając na uwadze, że wiele cywilnych fabryk i zakładów, które używają tych substancji, pozostaje dostępnych dla przestępców, w tym terrorystów, ponieważ państwa członkowskie nie egzekwują żadnych wykonawczych środków kontroli pomimo planu działania UE w obszarze CBRJ;

EC. mając na uwadze, że pomimo rozporządzenia (UE) nr 98/2013 niektórzy terroryści wciąż uzyskują prekursory materiałów wybuchowych, zwłaszcza do celów wytwarzania TATP; mając na uwadze, że nadal można nabywać substancje wymienione w załączniku I; mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) nr 98/2013 nie wprowadza wystarczających ograniczeń i kontroli, na przykład poprzez zaledwie wymaganie rejestracji transakcji; mając na uwadze, że kluczowym priorytetem jest zapewnienie bardziej rygorystycznych kontroli;

ED. mając na uwadze, że do największych problemów związanych z wdrażaniem należy brak świadomości istniejącego prawodawstwa w całym łańcuchu dostaw ze względu na dużą liczbę podmiotów gospodarczych (detalicznych sprzedawców produktów gospodarstwa domowego) oraz egzekwowanie ograniczeń dotyczących sprzedaży internetowej, przywozu i przepływu wewnątrzunijnego;

EE. mając na uwadze, że wniosek Komisji z 17 kwietnia 2018 r. dotyczący nowego rozporządzenia w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych COM(2018)0209 przewiduje bardziej rygorystyczne i bardziej zharmonizowane zasady dotyczące udostępniania, wprowadzania do obrotu, posiadania i używania substancji lub mieszanin, które mogłyby zostać wykorzystane do nielegalnej produkcji materiałów wybuchowych w celu ograniczenia ich dostępności dla ogółu społeczeństwa oraz zapewnienia odpowiedniego zgłaszania podejrzanych transakcji w całym łańcuchu dostaw;

EF. mając na uwadze, że na internetowych platformach handlowych substancje chemiczne można znaleźć pod nazwą, wzorem lub numerem identyfikacyjnym CAS, ale w wielu przypadkach wymieniona jest jedynie ich nazwa generyczna; mając na uwadze, że istnieje tak wiele wariantów nazw, że łatwiej byłoby zidentyfikować wykazy konkretnych substancji, gdyby wymagane było również dołączenie możliwego do

¹ Sprawozdanie Europolu TE-SAt z 2017 r., s. 10.

² Sprawozdanie Europolu TE-SAT 2017, s. 15.

wyszukania numeru CAS;

- EG. mając na uwadze, że rozporządzenie obejmuje jedynie sprzedaż ogółowi społeczeństwa, a nie profesjonalnym użytkownikom, którzy nie są określani w rozporządzeniu; mając na uwadze, że kryteria definiujące, kto jest użytkownikiem profesjonalnym różnią się w obrębie rynku wewnętrznego;
- EH. mając na uwadze, że zgodnie z oceną oddziaływania z 17 kwietnia 2018 r. (SWD(2018)0104) i powiązaniem wnioskiem dotyczącym rozporządzenia (COM(2018)0209) należy rozszerzyć szkolenie członków organów celnych w zakresie wykrywania materiałów wybuchowych i prekursorów materiałów wybuchowych w ramach wykonywania obowiązków na granicy zewnętrznej;

Nielegalna broń palna

- EI. mając na uwadze, że dostęp do broni palnej i elementów urządzeń wybuchowych odgrywa bardzo ważną rolę w umożliwianiu ataków terrorystycznych; mając na uwadze, że w UE brutalne i ekstremistyczne grupy często muszą zwracać się do sieci przestępczych, aby zdobyć broń; mając na uwadze, że według sprawozdania Europolu Te-Sat 2018, broń palna była używana w 41 % wszystkich ataków, co stanowi niewielki wzrost w porównaniu z 2016 r. (38 %)¹;
- EJ. mając na uwadze, że w ostatnich latach zaobserwowano wzrost liczby pistoletów przeznaczonych do strzelania ślepych nabojami przekształconych w prawdziwą broń palną; mając na uwadze, że kilka ostatnich ataków przeprowadzono również z użyciem różnych rodzajów noży;
- EK. mając na uwadze, że związek między przestępczością i terroryzmem ułatwia również dostęp terrorystów do broni palnej;
- EL. mając na uwadze, że konkluzje Rady z dnia 8 października 2015 r. wzywają państwa członkowskie do systematycznego przekazywania istotnych informacji Interpolowi i Europolowi;

Wymiar zewnętrzny

- EM. mając na uwadze, że kluczowe regiony sąsiadujące z UE, np. MENA i Bałkany, stoją przed poważnymi wyzwaniami, takimi jak radzenie sobie z bojownikami zagranicznymi i powracającymi, a także z rodzimymi komórkami radykalnymi;
- EN. mając na uwadze, że Bałkany pozostają kluczowym regionem dla stabilności *Europy*; mając na uwadze, że wyzwania związane z terroryzmem i ekstremizmem islamskim składają się na kontekst regionalny, osłabiony już przez polaryzację etniczną, polityczną i społeczną, a także sieci przestępcze; mając na uwadze, że kraje tego regionu były już celem terroryzmu (ataki zostały udaremnione), i są już wykorzystywane jako kraje tranzytu ludzi i broni;
- EO. mając na uwadze, że wszystkie kraje MENA musiały zmierzyć się z poważnymi atakami terrorystycznymi i pozostają ich głównym celem; mając na uwadze, że kraje te, oprócz krytycznej sytuacji społecznej i gospodarczej, mogą również stanąć w obliczu

¹ Sprawozdanie Europolu TE-SAT 2018, s. 9.

wielu wyzwań związanych z powrotami zagranicznych bojowników terrorystycznych Daiszu i Al-Kaidy, biorąc pod uwagę dużą liczbę dżihadystów z tego regionu; mając na uwadze, że wymiana informacji i silne partnerstwa z tymi kluczowymi państwami trzecimi dzięki skoordynowanemu podejściu na szczeblu UE, poprzez oferowanie współpracy i pomocy w budowaniu potencjału, umożliwiają udaremnianie ataków i rozbijanie siatek terrorystycznych;

- EP. mając na uwadze, że regiony takie jak MENA, Sahel, Róg Afryki, Afryka Zachodnia, Zatoka Perska i Azja Środkowa również doświadczyły rozwoju sieci terrorystycznych powiązanych z Daisz i Al-Kaidą; mając na uwadze, że religijny ekstremizm i przemoc na tle wyznaniowym korzystające z finansowania stanowią poważny problem, umożliwiając rozprzestrzenianie się sieci terrorystycznych, łączenie się z innymi przestępczymi przedsięwzięciami i działalność w tych regionach wymierzoną w Europę i jej interesy;
- EQ. mając na uwadze, że finansowanie Daiszu i innych grup terrorystycznych umożliwił aktywny lub bierny współudział niektórych państw, w tym rzekomych sojuszników UE w walce z terroryzmem, jak również współudział podmiotów prywatnych;
- ER. mając na uwadze, że niesłuchanie istotne jest, aby Unia Europejska utrzymywała ścisłą współpracę z państwami trzecimi będącymi partnerami w zwalczaniu terroryzmu; mając na uwadze, że należy koniecznie kontynuować dialog dotyczący środków i działań podejmowanych w celu zwalczania terroryzmu i jego finansowania, w tym pełnego wdrożenia zaleceń FATF, oraz zapobiegania radykalizacji, zwłaszcza z krajami Zatoki Perskiej; mając na uwadze, że współpraca międzyparlamentarna z tymi kluczowymi państwami trzecimi stanowi jedno z narzędzi, które wymaga wzmocnienia;
- ES. mając na uwadze, że UE współpracuje na różne sposoby z państwami trzecimi w zakresie zwalczania terroryzmu; mając na uwadze, że wiele instrumentów UE może być wykorzystywanych do finansowania programów zwalczania terroryzmu za granicą; mając na uwadze, że UE rozmieściła także sieć ekspertów ds. zwalczania terroryzmu w delegaturach UE; mając na uwadze, że agencje UE, takie jak Europol, Eurojust i CEPOL współpracują również z państwami trzecimi w dziedzinie zwalczania terroryzmu, na przykład za pomocą umów strategicznych i operacyjnych;
- ET. mając na uwadze, że w obszarze zwalczania terroryzmu istnieje unijny system sankcji z trzema rodzajami środków wdrażanych przez ESDZ; mając na uwadze, że system ten jest niekompletny i niedostatecznie wykorzystany z powodu ograniczeń proceduralnych i niechęci ze strony państw członkowskich;
- EU. mając na uwadze, że konkluzje Rady w sprawie działań zewnętrznych UE w walce z terroryzmem, przyjęte 19 czerwca 2017 r., przypominają o roli misji i operacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) w zwalczaniu terroryzmu przez poprawę bezpieczeństwa, stabilności, kontroli granic i reformę sektora bezpieczeństwa, w budowaniu zdolności do zwalczania terroryzmu i dzielenia się informacjami;

Ofiary terroryzmu

- EV. mając na uwadze, że zbyt wiele osób bezpośrednio pada ofiarą terroryzmu w całej UE, co sprawia, że tysiące rodzin przeżywa stany pourazowe, które mają wpływ na ich długotrwałe samopoczucie; mając na uwadze brak zharmonizowanych danych na temat

dokładnej liczby ofiar; mając na uwadze, że przed 2001 r. większość ofiar terroryzmu przypisywano głównie IRA i ETA, a od tamtego czasu zdecydowana większość ofiar była skutkiem ataków terrorystycznych przeprowadzanych lub inspirowanych przez Al-Kaidę i Daisz;

- EW. mając na uwadze, że śmierć spowodowana atakami terrorystycznymi niszczy rodziny, a wielu rannych, którzy przeżyli ataki terrorystyczne, cierpi na niepełnosprawność, oszpecającą i zmieniającą życie utratę kończyn i problemy psychologiczne, ich sytuacja poważnie wpływa na najbliższą rodzinę i społeczność, a bardzo często, gdy zainteresowanie mediów minie, długoterminowe potrzeby ofiar są zaniedbywane; mając na uwadze, że zespół stresu pourazowego stanowi poważne wyzwanie z zakresu zdrowia publicznego w Europie; mając na uwadze, że nie istnieje żaden europejski mechanizm wszechstronnego diagnozowania wpływu terroryzmu na zdrowie psychiczne ludności, który byłby uruchamiany po różnych atakach;
- EX. mając na uwadze, że ofiary terroryzmu mają bardzo szczególny status, a zaspokajanie ich potrzeb jest nie tylko obowiązkiem prawnym wynikającym z prawa UE, prawa międzynarodowego i krajowego, ale również wyrazem odpowiedzialności za całe nasze społeczeństwa; mając na uwadze, że ofiary ostatnich ataków w UE pochodziły z dużej liczby różnych państw członkowskich;
- EY. mając na uwadze, że na szczeblu europejskim nie ma określonego statusu prawnego ofiar terroryzmu umożliwiającego uzyskanie dostępu do usług społecznych lub praw do odszkodowania; mając na uwadze, że ofiarom niedawnych zamachów terrorystycznych w Europie wciąż brakuje sprawiedliwości i odpowiedniego traktowania, brakuje też służb wspierania ofiar i pomocy finansowej; mając na uwadze, że ofiary terroryzmu są narażone na wtórną wiktymizację, która dotyka ich nie tylko w postępowaniach sądowych, ale także w wielu interakcjach z innymi podmiotami państwowymi i niepaństwowymi;
- EZ. mając na uwadze, że nadal istnieją rozbieżności w sposobie przełożenia przepisów zapisanych w dyrektywie 2012/29/UE¹ na procedury na szczeblu krajowym; mając na uwadze, że Komisja nadal nie dostarczyła sprawozdania z wykonania niniejszej dyrektywy; mając na uwadze, że w dniu 30 maja 2018 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie wykonania odnośnej dyrektywy²;
- FA. mając na uwadze, że odszkodowanie dla ofiar terroryzmu służy zarówno jako forma uznania przez społeczeństwo szkód wyrządzonych przez atak, jak i jako środek wsparcia finansowego i restytucji; mając na uwadze, że poziom odszkodowania i procedury różnią się jednak znacznie pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi, co sprawia, że ofiary odczuwają to jako niesprawiedliwość i większe cierpienie;
- FB. mając na uwadze, że należy ustanowić systemy wsparcia w sposób zapewniający stałe i systematyczne obejmowanie nimi również ofiar transgranicznych oraz udzielanie

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

² Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0229.

wsparcia w ich krajach, pozostając jednocześnie w kontakcie z instytucjami wspierającymi w kraju, w którym miał miejsce atak;

- FC. mając na uwadze, że Eurojust ułatwia realizację wniosków o wzajemną pomoc prawną dotyczących koordynacji i udzielania pomocy w korzystaniu z praw ofiar terroryzmu, uwzględniając różne prawa zagranicznych ofiar i rolę, jaką odgrywają w krajowych systemach prawnych;
- FD. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa, mogą również ponosić szkody z powodu terroryzmu, takie jak zniszczenie własności i przerwa w działalności gospodarczej;
- FE. mając na uwadze, że Parlament przedstawił projekt pilotażowy mający na celu ustanowienie „Europejskiego centrum koordynacyjnego dla ofiar terroryzmu” poprzez zgromadzenie kluczowych ekspertów operacyjnych, rzeczników ofiar i odpowiednich organizacji z całej Europy w celu określenia kluczowych priorytetów i zagadnień dotyczących ofiar terroryzmu i dostarczania skoordynowanego wsparcia ponad granicami;

Prawa podstawowe

- FF. mając na uwadze, że Unia Europejska ma do odegrania ważną rolę w promowaniu poszanowania wartości demokratycznych, w tym praworządności i praw podstawowych; mając jednak na uwadze, że w UE istnieją skrajne poglądy i praktyki religijne i polityczne, które są zasadniczo sprzeczne z tymi wartościami;
- FG. mając na uwadze, że środki zwalczania terroryzmu oraz ochrona praw człowieka stoją wobec siebie w sprzeczności, lecz są celami, które wzajemnie się uzupełniają i wzmacniają; mając na uwadze, że prawa podstawowe muszą być zabezpieczone i chronione w odniesieniu do każdej jednostki, a wszystkie środki podejmowane w walce z terroryzmem powinny mieć możliwie mały wpływ na niewinnych i niezaangażowanych obywateli;
- FH. mając na uwadze, że wszelkie środki zwalczania terroryzmu muszą zawsze w pełni gwarantować wszystkie podstawowe prawa i zasady, w tym w odniesieniu do prywatności i ochrony danych, prawa do wolności myśli, sumienia i wyznania, a także gwarancje proceduralne, takie jak domniemanie niewinności, prawo do rzetelnego procesu sądowego i prawo do informacji, zapewniające, że obywatele mają do dyspozycji skuteczne środki odwoławcze w przypadku naruszenia ich praw podstawowych, w tym możliwość dochodzenia roszczeń na drodze sądowej, oraz poszanowanie dorobku prawnego Unii w zakresie praw procesowych; mając na uwadze, że takie środki powinny należycie uwzględniać orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- FI. mając na uwadze, że niezwykle istotne jest, aby dochodzenia związane ze zwalczaniem terroryzmu były prowadzone zgodnie z wysokimi standardami profesjonalizmu, a wszystkie stosowane środki były ukierunkowane na założony cel, proporcjonalne i niezbędne; mając na uwadze, że polityka zwalczania terroryzmu nie powinna prowadzić do wykluczenia społecznego i stygmatyzacji; mając na uwadze, że Agencja Praw Podstawowych mogłaby zostać poproszona o wydanie opinii w sprawie prawodawstwa dotyczącego zwalczania terroryzmu w kontekście swoich ram wieloletnich;

- FJ. mając na uwadze, że organy ścigania i pracownicy wymiaru sprawiedliwości znajdują się na czele operacji zwalczania terroryzmu; mając na uwadze, że istnieją liczne udokumentowane przypadki, w których funkcjonariusze policji i wymiaru sprawiedliwości oraz ich rodziny byli celami i ofiarami gróźb ze strony brutalnych ekstremistów, co po części prowadziło do brutalnych napaści fizycznych, aż po zabójstwa; mając na uwadze, że ogromne znaczenie ma polityczne i publiczne wsparcie organów ścigania i pracowników wymiaru sprawiedliwości, którzy chronią praw podstawowych w dochodzeniach dotyczących zwalczania terroryzmu, narażając życie i zdrowie;
- FK. mając na uwadze, że Karta praw podstawowych zakazuje dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność i uznaje prawo osób niepełnosprawnych do korzystania ze środków mających zapewnić im samodzielność, integrację społeczną i zawodową oraz udział w życiu społeczności; mając na uwadze, że prawa osób niepełnosprawnych w UE są również chronione na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych;

Zalecenia

Ramy instytucjonalne

1. uważa, że chociaż to państwa członkowskie w pierwszej kolejności odpowiadają za zapobieganie zagrożeniom i reagowanie na nie w związku ze swoimi suwerennymi uprawnieniami, istnieje wyraźna potrzeba uznania roli Unii Europejskiej i środków zwalczania terroryzmu przyjętych w ramach „unii bezpieczeństwa” w celu wspierania państw członkowskich, koordynowania i wymiany najlepszych praktyk, zapewnienia wspólnych rozwiązań i wartości dodanej, aby umożliwić im lepsze przeciwdziałanie zjawiskom radykalizacji postaw, ekstremizmu i terroryzmu; uważa, że na obszarze bez granic wewnętrznych działanie na poziomie europejskim ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa na całym terytorium Europy oraz że pogłębienie współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi i z Unią Europejską ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego reagowania na zagrożenia terrorystyczne i zapobiegania im oraz dla ochrony obywateli; wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do pracy na rzecz wspólnej kultury strategicznej;
2. uważa, że UE i państwa członkowskie powinny usprawnić współpracę, wzmacniając istniejące organy europejskie, specjalistyczne agencje i służby UE oraz kanały współpracy między właściwymi organami i instytucjami wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich; jest przekonany, że te unijne agencje powinny otrzymywać odpowiednie środki w celu sprostania rosnącemu obciążeniu pracą;
3. podkreśla znaczenie wymiany dobrych praktyk między państwami członkowskimi w Unii Europejskiej, a także z państwami trzecimi; przyjmuje z zadowoleniem inicjatywy, które zostały podjęte przez niektóre państwa członkowskie, a na szczeblu lokalnym także przez niektóre miasta bądź też przez podmioty prywatne, na rzecz wskazania instrumentów skutecznych w zwalczaniu terroryzmu;
4. wzywa następnego przewodniczącego Komisji do utrzymania samodzielnego portfela dla komisarza ds. unii bezpieczeństwa;
5. wzywa Radę do utrzymania stanowiska Koordynatora UE ds. Zwalczania Terroryzmu;

uważa, że koordynator UE ds. zwalczania terroryzmu powinien nadal odgrywać aktywną rolę we wzmacnianiu reakcji UE w walce z terroryzmem; wzywa do wyjaśnienia statusu i roli koordynatora ds. zwalczania terroryzmu jako pomostu między właściwymi instytucjami unijnymi a agencjami państw członkowskich;

6. uważa, że wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość stanowią trzy aspekty, których nie można analizować osobno; uważa, że przestrzeganie praw podstawowych musi stanowić istotny element wszystkich inicjatyw ustawodawczych w dziedzinie terroryzmu; nalega, aby do zakresu kompetencji komisji parlamentarnej LIBE w dalszym ciągu należało zwalczanie terroryzmu w celu zagwarantowania spójności z innymi inicjatywami ustawodawczymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;
7. wzywa Radę do rozszerzenia zakresu uprawnień Prokuratury Europejskiej o zwalczanie przestępczości zorganizowanej i terroryzmu;
8. wzywa państwa członkowskie i Komisję do dalszego wzmacniania i wspierania sieci ATLAS cywilnych antyterrorystycznych jednostek specjalnego przeznaczenia w państwach członkowskich UE;
9. nalega, aby Komisja prowadziła systematycznie oceny skutków oraz konsultacje z obywatelami i ekspertami w sprawie przyszłych wniosków ustawodawczych dotyczących zwalczania terroryzmu;

Zagrożenie terrorystyczne

10. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi na rzecz większej przejrzystości i wspólnego postrzegania poziomów zagrożenia; wzywa państwa członkowskie do szybkiego przekazywania informacji na temat zmiany poziomu zagrożenia i jej uzasadnienia; ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby nie ograniczały swojego pojmowania terroryzmu do dżihadyzmu, lecz by nadal równie bacznie podchodziły do zagrożeń terrorystycznych motywowanych innymi względami, na przykład tymi, które wspomniano w sprawozdaniach Europolu Te-Sat;
11. wzywa Komisję do promowania na odpowiednich forach międzynarodowych jednoznacznej kategoryzacji terroryzmu jako „zbrodni przeciwko ludzkości” określonej w art. 7 Statutu Rzymskiego, który doprowadził do utworzenia Międzynarodowego Trybunału Karnego;
12. zgodnie z konkluzjami Rady Europy¹ wzywa wszystkie państwa członkowskie do uznania, że Daisz dopuścił się ludobójstwa, szczególnie wobec Jazydów, mniejszości chrześcijańskich i niesunnickich mniejszości muzułmańskich, oraz apeluje do wszystkich państw członkowskich o podjęcie szybkich i skutecznych działań zgodnie z ich zobowiązaniami zapisanymi w Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 r., by zapobiegać aktom ludobójstwa i karać je, a także o podjęcie ogólnej odpowiedzialności, by przeciwstawiać się zbrodniom, o których mowa w prawie międzynarodowym;
13. wzywa państwa członkowskie i odpowiednie agencje UE do monitorowania wszystkich

¹ Sprawozdanie Rady Europy z 22 września 2017 r. w sprawie ścigania i ukarania zbrodni przeciwko ludzkości lub nawet możliwego ludobójstwa, które popełnił Daisz.

zagranicznych bojowników terrorystycznych oraz do zapewnienia zharmonizowanego bezpieczeństwa i sądowych działań następczych w odniesieniu do zidentyfikowanych osób powracających do Europy; wzywa Komisję do udzielenia państwom członkowskim pomocy w ustanowieniu zgodnych systemów klasyfikacji w celu rozróżniania powracających bojowników stanowiących wysokie, średnie i niskie zagrożenie;

14. zaleca państwom członkowskim, aby zapewniły odpowiednie struktury w celu reagowania na problem powracających dzieci, a w szczególności aby opracowały specjalistyczne narzędzie oceny ryzyka i potrzeb w zależności od etapów rozwoju dzieci i stopnia ich zaangażowania w działalność przestępczą za granicą; podkreśla, że programy rehabilitacyjne powinny opierać się na podejściu multidyscyplinarnym łączącym różne doświadczenia, w tym doświadczonych specjalistów w dziedzinie traumy, ekstremizmu, rozwoju dziecka, edukacji i oceny ryzyka, dostosowanym do kontekstu lokalnego i krajowego, a także na jasnych strukturach prawnych i organizacyjnych umożliwiającym radzenie sobie z tym niepokojącym zjawiskiem; zachęca państwa członkowskie do współpracy z Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża, ponieważ posiada on najlepszy dostęp i doświadczenie w tej dziedzinie;
15. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego, który pozbawia skazanych przestępców terrorystycznych, a także osoby, w przypadku których istnieją wyraźne dowody na to, że stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego, możliwości otrzymania azylu lub innych form ochrony międzynarodowej w całej Unii Europejskiej;
16. wzywa Komisję do przeglądu i aktualizacji planu działania CBRJ a państwa członkowskie do ustanowienia lub wzmocnienia i utrzymania odpowiednich środków obrony cywilnej w zakresie gotowości na ataki CBRJ poprzez rekrutację wykwalifikowanego i regularnie szkolonego personelu, obejmującego zarówno pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin, jak i ochotników, a także odpowiednią infrastrukturę techniczną, w tym zasoby umożliwiające reagowanie, takie jak wyspecjalizowane mobilne systemy wykrywania, zapasy podstawowych leków, opieka nad ofiarami i wymiana najlepszych praktyk; podkreśla, że środki te muszą być zgodne z multidyscyplinarną strategią zawierającą metody koordynacji, procedury powiadamiania, standardowe protokoły, planowanie ewakuacji, publiczne systemy alarmowe i zgłaszanie incydentów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do stopniowej harmonizacji tych strategii; wzywa państwa członkowskie do utworzenia lub wzmocnienia specjalistycznych laboratoriów; zwraca się do Komisji, by wspólnie z Parlamentem wspierała odpowiednie transgraniczne działania badawcze; zachęca do ściślejszej współpracy z centrum doskonałości NATO ds. CBRJ, aby zapewnić transfer najlepszych praktyk między ratownikami w państwach członkowskich UE i NATO;
17. zachęca państwa członkowskie i Komisję do współpracy z sektorem prywatnym w celu ustanowienia mechanizmów, które zapewnią pewne, stałe i odpowiednie dostawy medycznych środków zapobiegawczych, w tym potencjalnego zastosowania unijnego mechanizmu wspólnego udzielania zamówień ustanowionego decyzją nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń

zdrowia¹;

18. domaga się, w celu poprawienia dostępności, aktualizacji i rozszerzenia europejskiego systemu danych o bombach w Europolu do europejskiego projektu analitycznego, służącego jako centrum informacyjne i koordynacyjne dotyczące wszystkich incydentów związanych z CBRJ w całej UE, by był on uzupełniony przez odpowiednio wykwalifikowany, wielodyscyplinarny zespół analityczny;
19. z zadowoleniem przyjmuje plan Komisji dotyczący zwiększenia gotowości i reagowania UE w obszarze CBRJ przez przeprowadzenie międzysektorowych ćwiczeń w zakresie egzekwowania prawa, struktur ochrony zdrowia ludności oraz, w stosownych przypadkach, granic i urzędów celnych w ramach istniejących instrumentów finansowych i narzędzi operacyjnych, w szczególności unijnego mechanizmu ochrony ludności, CEPOL-u oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – części dotyczącej współpracy policyjnej;
20. apeluje do Komisji i państw członkowskich, by ustaliły wspólne normy dotyczące procedur sprawdzających w szczególnie zagrożonych instytucjach, takich jak elektrownie jądrowe lub specjalistyczne laboratoria;
21. zachęca państwa członkowskie, by częściej korzystały z technicznych systemów wykrywania substancji CBRJ, szczególnie na masowych wydarzeniach publicznych, oraz apeluje do Komisji, by wspólnie z Parlamentem udostępniła dalsze fundusze europejskie na kompleksowe nabycie takich systemów;
22. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie ośrodka wiedzy eksperckiej w dziedzinie zagrożeń CBRJ i powiązanych działań w zakresie materiałów wybuchowych w ramach ECTC, który będzie działać równoległe do Europejskiego Ośrodka Szkoleń w zakresie Jądrowego Bezpieczeństwa Fizycznego (EUSECTRA); zwraca się o standardową procedurę, w ramach której każde państwo członkowskie skutecznie dzieli się informacjami z ośrodkiem gromadzenia wiedzy;
23. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie rozporządzenia w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego i mandatu Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 216/2008²; wzywa Komisję do uwzględnienia aspektów bezpieczeństwa w przyszłych aktach delegowanych i wykonawczych dotyczących dronów i operacji z użyciem dronów, w tym regularnie uaktualnianych ocen ryzyka, obowiązkowej rejestracji, identyfikacji elektronicznej i geofencingu we wszystkich kategoriach dronów, a także obowiązkowych licencji bezpieczeństwa i szkoleń dla podmiotów prowadzących misje w zakresie bezpieczeństwa i inspekcji;
24. zauważa, że wiadomo jest, iż wiele osób prowadzących działalność terrorystyczną w UE zaczynało od drobnych przestępstw i zostało indoktrynowanych do brutalnego ekstremizmu w więzieniu; zwraca się do państw członkowskich o dopilnowanie, aby ich systemy prawa karnego karały przestępców we właściwy sposób i umożliwiały staranne rozważenie ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa, zanim zezwoli się na wcześniejsze uwolnienie; podkreśla, że czas spędzany w więzieniu powinien

¹ Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 1.

² Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

umożliwiać rehabilitację i reintegrację oraz zapobiegać recydywie, a nie sprzyjać brutalnemu ekstremizmowi;

25. zwraca uwagę na stałe zagrożenie kontaktami między organizacjami terrorystycznymi a przestępczością zorganizowaną, szczególnie w odniesieniu do zdolności logistycznych i przemytu broni, co może ułatwiać ataki na dużą skalę;
26. odnotowuje wzrost zagrożeń dla cyberbezpieczeństwa i podkreśla, że należy zwiększyć wysiłki na rzecz cyberbezpieczeństwa, również w dziedzinie zwalczania terroryzmu;
27. wzywa państwa członkowskie do wyposażenia krajowych organów publicznych zaangażowanych w zwalczanie terroryzmu we wszystkie środki techniczne, finansowe, edukacyjne i prawne, konieczne do ochrony przed brutalnymi ekstremistami w czasie wypełniania przez nie obowiązków;

Zapobieganie i zwalczanie radykalizacji postaw, która prowadzi do brutalnego ekstremizmu

Struktury zwalczania radykalizacji postaw

28. apeluje o utworzenie unijnego „Centrum doskonałości ds. zapobiegania radykalizacji postaw (CoE PR)” jako następcy sieci upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw (RAN), pozostającego w strukturach Komisji i wyposażonego w odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie; uważa, że jego zadania powinny obejmować koordynację, ułatwianie współpracy i wymianę wiedzy, projektów sztandarowych i dobrych praktyk między państwami członkowskimi, decydentami, praktykami (poprzez zaangażowanie byłych struktur RAN i ESCN), a także współpracę z przywódcami lub społecznościami religijnymi, środowiskiem akademickim i ekspertami, w tym specjalistami ds. IT, w dziedzinie zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji postaw; wskazuje, że jego działania powinny obejmować szkolenie różnych kategorii specjalistów, w tym sędziów i prokuratorów, również poprzez partnerstwo z kluczowymi strategicznymi państwami trzecimi; uważa, że centrum to powinno również określić metodykę oceny i pomiaru skuteczności programów i projektów, aby móc w razie potrzeby dostosować odnośne strategie;
29. zauważa, że w sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 2018 r. w sprawie deradykalizacji stwierdzono, że Komisja nie prowadzi pełnego przeglądu środków finansowanych przez UE i nie stosuje się żadnych wskaźników ani wartości docelowych dla funduszy UE, aby zmierzyć, w jakim stopniu podejście to przynosi pozytywne skutki; wzywa Komisję do zapewnienia, by w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego przewidziano wystarczające środki na rzecz zapobiegania radykalizacji postaw i przeciwdziałania jej, co usprawniłoby wykorzystanie zasobów obecnie rozdrobnionych w różnych funduszach i programach oraz umożliwiłoby lepszą koordynację i widoczność, a także większą skuteczność ich wykorzystania na podstawie kryteriów, które mogłoby opracować CoE PR;
30. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia kompleksowych krajowych i regionalnych strategii zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji, przewidujących odpowiednie środki finansowe dla społeczności i partnerów na szczeblu lokalnym, zaangażowanych w tworzenie i wdrażanie programów opartych na tych strategiach oraz apeluje o podejście oparte na współdziałaniu wielu podmiotów; podkreśla, że najlepsze wyniki osiąga się we współpracy ze społecznościami lokalnymi; podkreśla ponadto, że

obiektywne wskaźniki jakościowe i ilościowe, które mogłyby zostać opracowane przez Centrum doskonałości ds. zapobiegania radykalizacji postaw, umożliwiłyby władzom lokalnym i regionalnym określenie lokalnej specyfiki radykalizacji postaw i lepsze dostosowanie programów do konkretnych obszarów;

31. wzywa państwa członkowskie do zajęcia się zjawiskiem radykalizacji postaw w sposób całościowy, również we współpracy z administracją lokalną, oraz do uzupełnienia podejścia do kwestii bezpieczeństwa za pomocą strategii na rzecz włączenia społecznego, integracji gospodarczej i kulturowej oraz długoterminowych strategii politycznych i inwestycji w usługi publiczne i infrastrukturę; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania kampanii przeciw dyskryminacji;
32. podkreśla znaczenie prowadzenia konkretnych badań dotyczących roli kobiet w regionach, krajach i społecznościach narażonych na to zjawisko, by zrozumieć ich rolę i rozpoznać pola, na których organizacje kobiece mogłyby przyczynić się do budowania większej odporności na radykalizację;
33. wzywa do utworzenia Europejskiej nagrody odporności, która byłaby corocznie przyznawana przez Parlament Europejski, ewentualnie w ścisłej współpracy z CoE PR, najlepszym projektom społecznym i kulturalnym na szczeblu lokalnym w UE, co promowałoby zaangażowanie społeczne z pełnym poszanowaniem demokracji, praworządności i praw człowieka w celu budowania społeczeństw odpornych na radykalizację;
34. wzywa Eurojust do dalszej pracy w dziedzinie monitorowania orzecznictwa w państwach członkowskich dotyczącego radykalizacji prowadzącej do terroryzmu, w tym stosowania rozwiązań alternatywnych względem ścigania i aresztowania, oraz przedkładania regularnych sprawozdań na ten temat w jego rejestrze wyroków skazujących za terroryzm; apeluje w związku z tym do państw członkowskich, by przekazywały Eurojustowi wszystkie istotne informacje dotyczące ścigania i wyroków za przestępstwa terrorystyczne, które wywarły lub mogły wywrzeć wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie;

Ekstremizm religijny

35. nalega, aby państwa członkowskie zagwarantowały wolność religii i prawo do jej swobodnego wyznawania, które zapisano w Karcie praw podstawowych, i w tym kontekście szczególnie zachęcały do praktyk religijnych, które są w pełni zgodne z wartościami demokratycznymi, zasadą praworządności, prawami człowieka oraz przepisami obowiązującymi w państwach członkowskich, a także by tolerowały tylko takie praktyki religijne; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy wspólnot religijnych w całej Europie, aby przeciwdziałać niebezpiecznym narracjom w ich społecznościach; podkreśla, że należy wspierać międzywyznaniowy i międzykulturowy dialog i współpracę ze wspólnotami religijnymi i samorządami terytorialnymi, by przeciwdziałać radykalizacji;
36. wzywa państwa członkowskie do prowadzenia wcześniejszych kontroli duchownych i konsekwentnego umieszczania na czarnej liście poszczególnych głosicieli nienawiści; wzywa Komisję do wprowadzenia unijnej listy obserwacyjnej, aby poprawić wymianę informacji o radykalnych duchownych w zakresie, w jakim jest to zgodne z obowiązującym prawem; zachęca państwa członkowskie do osiągnięcia porozumienia i

opracowania wytycznych, według których należy sprawdzać duchownych;

37. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia oferty zdobywania wyższego wykształcenia w UE przez kapelanów, przy zachowaniu przejrzystej kontroli i akredytowaniu jedynie tych programów edukacji teologicznej, które są w pełni zgodne z wartościami demokracji, praworządności, praw człowieka, neutralnością i demokratycznym laicyzmem państw europejskich, a także wycofywaniu uprawnień do nauczania w przypadkach nadużyć;

Działanie przeciwko nawoływaniu do nienawiści i grupom ekstremistycznym

38. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu i decyzji ramowej w sprawie rasizmu i ksenofobii, zgodnie z którymi podżeganie do popełnienia czynu terrorystycznego lub przestępstwa z nienawiści jest przestępstwem, aby wykluczyć głosicieli nienawiści z działalności publicznej za pomocą wszelkich środków prawnych, w tym odmowy wydania wizy lub wydalenia z terytorium UE, oraz aby rozpocząć postępowanie sądowe przeciwko takim głosicielom oraz wszelkim przedstawicielom ekstremistycznego i terrorystycznego prozelityzmu;
39. wzywa państwa członkowskie do zamknięcia miejsc kultu religijnego oraz zakazania stowarzyszeń, które nie przestrzegają w pełni mającego zastosowanie prawa krajowego i prawa Unii, a także zasad demokracji i praworządności oraz praw człowieka, i podburzają do przestępstw terrorystycznych, nienawiści, dyskryminacji lub przemocy;
40. zachęca państwa członkowskie do zbadania, w jaki sposób zapewnić, aby miejsca kultu religijnego, edukacji i nauk religijnych, organizacje charytatywne, stowarzyszenia i fundacje kulturalne i podobne podmioty podawały szczegółowe dane dotyczące pochodzenia ich funduszy i ich dystrybucji, zarówno w UE, jak i poza nią, oraz w jaki sposób dane dotyczące tych podmiotów, jeżeli istnieją podejrzenia lub uzasadnione powody, aby podejrzewać związki z grupami terrorystycznymi, mogą być rejestrowane i analizowane przez właściwe władze zgodnie z unijnymi ramami prawnymi oraz przepisami w zakresie ochrony danych; wzywa państwa członkowskie do zakazania finansowania przez państwa trzecie, które sprzeciwiają się demokracji, praworządności i prawom człowieka;
41. zwraca się do państw członkowskich o podjęcie szybkich działań prawnych w celu zakazania i w miarę możliwości usunięcia z ich terytorium wszystkich drukowanych i internetowych opracowań propagandowych, które wyraźnie podlegają do brutalnego ekstremizmu i aktów terrorystycznych, w tym wszystkich treści tworzonych lub rozpowszechnianych przez grupy i osoby, które zostały ukarane przez UE lub ONZ; zwraca się o usuwanie takich treści propagandowych ze sklepów i platform internetowych w ramach zgłoszeń jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie, co w stosownych przypadkach wymaga wzmocnienia zdolności i zasobów ludzkich; apeluje o podjęcie wysiłków na rzecz wyśledzenia lub zidentyfikowania źródeł takiej propagandy;
42. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań przeciwko satelitarnym kanałom telewizyjnym rozpowszechniającym przemoc, mowę nienawiści i nawoływanie do terroryzmu zgodnie z dyrektywą o audiowizualnych usługach medialnych; apeluje do państw członkowskich o pełne i szybkie wdrożenie tej dyrektywy w celu zagwarantowania, by art. 6 dotyczący zapobiegania nawoływaniu do przemocy i

nienawiści obowiązywał w całej UE; zwraca się do Komisji o przygotowanie analizy ewentualnych zmian legislacyjnych w dyrektywie w celu poprawy skuteczności blokowania takich kanałów przekazu z państw trzecich;

Edukacja

43. podkreśla, że państwa członkowskie muszą dopilnować, aby wszystkie instytucje oświatowe zapewniały edukację zgodnie z europejską konwencją praw człowieka, przez kontrolę programów nauczania, regularne kontrole oraz sankcje za nieprzestrzeganie przepisów, oraz aby fanatycy religijni nie mieli wstępu do szkół;
44. uważa, że edukacja jako proces odkrywania, poznawania i pogłębiania historii, cywilizacji, kultury, ideologii i religii, a także konfrontacji z tymi dziedzinami musi stać się pełnoprawnym narzędziem w walce z wszelkimi przejawami przemocy ze strony ekstremistów i procesami brutalnej radykalizacji; podkreśla znaczenie nauczania o niedyskryminacji, poszanowaniu przekonań innych ludzi oraz promowaniu włączenia społecznego dla wszystkich dzieci zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i Konwencją ONZ o prawach dziecka;
45. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia strategii politycznych na rzecz zapobiegania radykalizacji postaw, zarówno konkretnej (dla grup szczególnie wrażliwych), jak i ogólnej; uważa, że spotkania w szkołach z ofiarami, osobami powracającymi i ich rodzinami oraz osobami, które wyrwały się z radykalizacji, mogą stanowić skuteczne narzędzie zapobiegania radykalizacji; zachęca do podnoszenia świadomości specjalistów, którzy mogą wchodzić w interakcje z powracającymi dziećmi; zauważa, że najlepsze wyniki są często osiągnięte we współpracy ze społecznościami lokalnymi, które podważają kluczowe przekazy grup terrorystycznych, stosując narrację alternatywną;
46. zachęca państwa członkowskie do włączenia umiejętności korzystania z mediów i informacji oraz korzystania z internetu do krajowych systemów edukacji w celu zapewnienia młodym obywatelom dostępu do narzędzi pozwalających zrozumieć i ocenić często niefiltrowane informacje, które są w obiegu online, oraz odpowiedzialnie korzystać z internetu, w celu uniknięcia ryzyka radykalizacji;
47. zaleca państwom członkowskim opracowanie wytycznych dla szkół w celu rozwiązania problemu ewentualnej radykalizacji uczniów oraz ustanowienia prostych i jasnych procedur postępowania z nimi; podkreśla potrzebę zaangażowania organów ochrony dzieci i usług społecznych, przy lepszej współpracy z odnośnymi organami ścigania i organami wymiaru sprawiedliwości w ramach procesu przeciwdziałania najcięższym przypadkom radykalizacji postaw;

Internet

48. podkreśla potrzebę osiągnięcia automatycznego wykrywania i systematycznego, szybkiego, stałego i pełnego usuwania treści o charakterze terrorystycznym w internecie w oparciu o jasne przepisy prawne, w tym gwarancje, a także kontrole prowadzone przez ludzi; zwraca ponadto uwagę na potrzebę zapobiegania ponownemu załączaniu już raz usuniętych treści; z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji w sprawie zapobiegania rozpowszechnianiu treści o charakterze terrorystycznym w internecie poprzez zobowiązanie platform do pełnego ich usuwania; wzywa

współprawodawców do niezwłocznego podjęcia prac nad tym wnioskiem; zwraca się do państw członkowskich o wprowadzenie środków krajowych w przypadku opóźnień w przyjmowaniu przepisów;

49. uważa, że sprawozdawczość powinna obejmować opisy i statystyki dotyczące tego, jaką treść usunięto oraz dlaczego ją usunięto, ile odsłon miała dana treść przed jej usunięciem, jak długo pozostawała w internecie przed jej usunięciem oraz czy, a jeśli tak, to kiedy, usunięto konto, na którym publikowano obraźliwe treści; podkreśla, że właściwa przejrzystość jest potrzebna do oceny, czy władze państwowe odgrywają właściwą rolę w śledztwach w sprawie przestępstw i ściganiu ich, gdy nielegalne treści są zgłaszane;
50. z zadowoleniem przyjmuje działalność Globalnego Internetowego Forum Przeciwdziałania Terroryzmowi (GIFCT) i apeluje do firm-założycieli GIFCT, by zintensyfikowały swoje wysiłki na rzecz dzielonej przez nie branżowej bazy skrótów również poprzez dzielenie się wiedzą z mniejszymi przedsiębiorstwami technologicznymi; wzywa przedsiębiorstwa technologiczne do zwiększenia ich wysiłków i finansowania na rzecz opracowania metod szybkiego usuwania treści terrorystycznych, lecz bez narażania wolności wypowiedzi;
51. z zadowoleniem przyjmuje prace unijnej jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie działającej w ramach Europolu; wzywa do utworzenia w każdym państwie członkowskim jednostki specjalnej odpowiedzialnej za zgłaszanie nielegalnych treści, która mogłaby współpracować z unijną jednostką ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie w zakresie zapewniania komplementarności i unikania zbędnego powielania w przypadku przekazywania treści terrorystycznych przedsiębiorstwom informatycznym; wzywa do wzmocnienia unijnej jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie w celu ułatwienia i skoordynowania wysiłków państw członkowskich na rzecz przechwytywania, oznaczania i usuwania treści o charakterze terrorystycznym w internecie; uważa ponadto, że kluczowe znaczenie ma gromadzenie przez Europol informacji na temat usuniętych treści i kont terrorystycznych online, by zapobiegać ich ponownemu przesłaniu i ułatwić analizy i dochodzenia;
52. wzywa do stworzenia przez Komisję europejskiej platformy internetowej, za pośrednictwem której obywatele będą mogli oznaczać treści terrorystyczne pojawiające się w internecie, a także apeluje, by przedsiębiorstwa dysponowały odpowiednim potencjałem w zakresie otrzymywania, przeglądu, przetwarzania oznaczonych treści i odpowiedzi na nie;
53. wzywa do podejścia opartego na skutecznym partnerstwie między organami ścigania, organami sądowymi, branżą IT, dostawcami usług internetowych, dostawcami usług hostingowych, mediami społecznościowymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w zakresie opracowywania i rozpowszechniania skutecznych alternatywnych narracji, uwzględniających również w stosownych przypadkach ofiary i byłych brutalnych ekstremistów, a także do dopilnowania, by alternatywne narracje były zamieszczane w wyszukiwarkach internetowych w widocznym miejscu; zachęca Komisję i władze państw członkowskich do wzmocnienia wysiłków na rzecz tworzenia skutecznych narracji alternatywnych i innych strategicznych narzędzi komunikacyjnych;

54. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia w więzieniach bezpiecznych i pewnych warunków zarówno dla więźniów, jak i pracowników oraz do stworzenia specjalnych procedur dla zradyzalizowanych więźniów, a także wskaźników pozwalających na ich identyfikację i radzenie sobie z nimi, aby zapobiec radykalizacji postaw innych osób, a także do zapewnienia ukierunkowanych środków monitorowania i przeciwdziałania radykalizacji, oraz do odpowiedniego szkolenia personelu więziennego;
55. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania bezpieczeństwa i integralności fizycznej i psychicznej personelu w więzieniach oraz do zapewnienia im pomocy psychologicznej; wzywa państwa członkowskie do zapewniania odpowiednich zasobów, ukierunkowanych szkoleń i nadzoru organom więziennictwa na wszystkich szczeblach, a zwłaszcza pracownikom mającym bezpośredni kontakt z młodocianymi przestępcami i ze zradyzalizowanymi więźniami; podkreśla w szczególności, że należy odpowiednio szkolić personel w zakresie wykrywania oznak radykalizacji na wczesnym etapie; zachęca państwa członkowskie do zwrócenia uwagi na szkolenia opracowane z wykorzystaniem funduszy unijnych przez Organizację Europejskich Służb Probacyjnych, EuroPris i Sieć Europejskich Akademii Szkolenia Służb Penitencjarnych (EPTA); apeluje o dalszy wkład UE w rozwój szkoleń dla strażników więziennych dotyczących kwestii związanych z brutalnym ekstremizmem i potencjalnymi zagrożeniami terrorystycznymi;
56. podkreśla, że służby więzienne muszą opracować szczegółowe narzędzia i metody identyfikacji i monitorowania zradyzalizowanych więźniów zgodnie ze stopniem radykalizacji, a także obowiązkowej oceny przed ich wypuszczeniem; apeluje do Komisji, by promowała najlepsze praktyki wypracowane w różnych państwach członkowskich w dziedzinie metodologii oceny ryzyka dotyczącego zradyzalizowanych więźniów; uważa, że władze sądowe lub krajowe oraz organy zewnętrzne odpowiedzialne za walkę z terroryzmem muszą otrzymywać informacje o więźniach sklasyfikowanych jako najbardziej niebezpieczni, przy czym należy także ustanowić skuteczne wymogi dotyczące warunkowego zwolnienia więźniów, którzy mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego; apeluje do państw członkowskich o wzmocnienie gromadzenia danych wywiadowczych dotyczących zradyzalizowanych więźniów i o działania następcze w tej kwestii w oparciu o najlepsze praktyki państw członkowskich, takie jak ustanowienie więziennych procedur wywiadowczych; podkreśla, że przydatne może okazać się powołanie osoby do kontaktu odpowiedzialnej za zwalczanie radykalizacji w systemie penitencjarnym;
57. podkreśla, że czas więzienny powinien umożliwiać rehabilitację i reintegrację, a nie nawoływanie do radykalizacji; wzywa państwa członkowskie do stworzenia wielodyscyplinarnych programów przeciwdziałania radykalizacji w więzieniach; uważa, że pobyty w więzieniu powinny towarzyszyć działania resocjalizacyjne, aby przygotować więźniów do opuszczenia zakładu; uważa, że Centrum doskonałości ds. zapobiegania radykalizacji postaw (CoE PR) mogłoby podejmować działania następcze dotyczące planów działania w sprawie przeciwdziałania radykalizacji w więzieniach i integracji społecznej po pobycie w więzieniu;
58. podkreśla, że nieludzkie warunki przetrzymywania, przeludnienie i złe traktowanie odnoszą skutek odwrotny do zamierzonego, jeśli chodzi o przeciwdziałanie radykalizacji i brutalnemu ekstremizmowi; zaznacza, że w celu zapobiegania radykalizacji więźniów konieczne jest wprowadzenie zróżnicowanych systemów odbywania kary więzienia w zależności od tego, jak więzień jest niebezpieczny;

podkreśla w związku z tym, że każdy program przeznaczony dla konkretnej grupy więźniów musi zapewniać poszanowanie takich samych praw człowieka i zobowiązań międzynarodowych, jak w przypadku wszystkich innych więźniów;

59. wzywa Komisję do uruchomienia europejskiego forum ds. warunków w więzieniach, aby zachęcać do wymiany najlepszych praktyk między ekspertami a praktykami ze wszystkich państw członkowskich;
60. zwraca uwagę na przemyt do więzień różnych niedozwolonych tam towarów, a zwłaszcza telefonów komórkowych, które pozwalają więźniom utrzymywać kontakty z zewnętrznymi sieciami terrorystycznymi;
61. wzywa państwa członkowskie do ułatwiania kontaktu z prawdziwymi kapelanami, ponieważ obniża to ryzyko samoorganizacji radykalnych komórek religijnych; sugeruje wprowadzenie systemu zezwoleń opartych na wywiadzie środowiskowym dla kapelanów mających dostęp do więzień, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się ekstremistycznych poglądów wśród najbardziej podatnych osób, oraz wzywa Radę do opracowania – przy wsparciu ze strony Komisji – wytycznych w tym zakresie w oparciu o najlepsze praktyki; wzywa państwa członkowskie do regularnego oceniania i monitorowania działań kapelanów mających dostęp do więzień; wzywa państwa członkowskie, by wymagały standardowego szkolenia dla kapelanów więziennych w oparciu o najlepsze praktyki opracowane przez organy więziennictwa w państwach członkowskich, także we współpracy z państwami trzecimi;

Współpraca i wymiana informacji

Kwestie przekrojowe

62. wzywa państwa członkowskie do pełnego i terminowego wdrożenia istniejącego prawodawstwa, a Komisję do zapewnienia w tym celu niezbędnego wsparcia; wzywa Komisję do analizowania niedociągnięć w transpozycji, wdrażaniu i stosowaniu istniejącego prawodawstwa oraz wykorzystywania swoich uprawnień do wszczynania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w sytuacjach, gdy państwa członkowskie nie wdrażają przepisów we właściwy sposób;
63. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby posiadały one niezbędne wyposażenie techniczne, oprogramowanie, systemy bezpieczeństwa oraz wykwalifikowany personel, aby w pełni wykorzystywały istniejące systemy informacyjne i mechanizmy współpracy; powtarza, że duże znaczenie ma zapewnienie, by personel posiadający dostęp do takiego wyposażenia został odpowiednio przeszkolony w dziedzinie danych;
64. odnotowuje, że instytucje publiczne nie przeprowadzają wystarczającej liczby badań nad bezpieczeństwem; apeluje o bardziej proaktywną definicję potrzeb (tj. wzmocnienia Europejskiej Sieci Służb Technologii Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ENLETS), która definiuje potrzeby technologiczne w dziedzinie ścigania przestępstw); wzywa do wspierania projektów pilotażowych dotyczących sztucznej inteligencji i technologii blockchain (przekazy pieniężne); apeluje o aktywny udział agencji UE, takich jak Europol i CEPOL w unijnych projektach badań nad bezpieczeństwem; wzywa państwa członkowskie do regularnego prognozowania przyszłych scenariuszy zagrożeń; popiera dalsze finansowanie przez Komisję tworzenia aktualnych baz danych, zapewniania

nowoczesnego wyposażenia technicznego i szkolenia personelu, oraz wzywa do przyjęcia bardziej ambitnego podejścia w tym zakresie;

65. wzywa państwa członkowskie do opracowania niezbędnej standaryzacji technicznej, poprawy jakości danych oraz ram prawnych przyszłego podejścia opartego na „domyślnej wymianie informacji” w odniesieniu do dzielenia się informacjami dotyczącymi zwalczania terroryzmu z innymi państwami członkowskimi i odpowiednimi agencjami i organami UE na podstawie mających zastosowanie podstawowych przepisów prawnych regulujących każdy system informacyjny, a tym samym do zasadniczej wymiany takich informacji oraz do powstrzymania się od takiej wymiany jedynie w szczególnych przypadkach, gdy ze względu na okoliczności konieczne jest wstrzymanie wymiany informacji, zwłaszcza w przypadkach, gdy dzielenie się informacjami mogłoby zagrozić prowadzonym obecnie dochodzeniom lub bezpieczeństwu osoby fizycznej lub byłoby sprzeczne z podstawowymi interesami bezpieczeństwa danego państwa członkowskiego; zwraca się do Komisji o zbieranie danych dotyczących wdrażania istniejących obowiązków automatycznej wymiany danych;
66. wzywa państwa członkowskie do przestrzegania ich zobowiązań, wynikających z dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu i decyzji 2005/671/WSiSW, w zakresie jak najszybszej wymiany istotnych informacji związanych z przestępstwami terrorystycznymi z właściwymi organami innych państw członkowskich; uważa, że właściwe organy ścigania powinny bez konieczności uprzedniego składania wniosku przekazywać właściwym organom ścigania innego państwa członkowskiego informacje i dane wywiadowcze, jeżeli występują faktyczne powody, by sądzić, że te informacje i dane wywiadowcze mogą pomóc w wykrywaniu przestępstw, zapobieganiu im i prowadzeniu śledztw w ich sprawie;
67. zwraca uwagę, że istniejące dla niektórych państw członkowskich klauzule opt-out w zakresie środków współpracy policyjnej i sądowej mających na celu zapobieganie przestępstwom terrorystycznym i finansowaniu terroryzmu, ich wykrywanie, prowadzenie dochodzeń w ich sprawie i ściganie ich, mogą stanowić przeszkodę dla szybkości i skuteczności dochodzeń w sprawie terroryzmu i mogą mieć szkodliwe skutki; wzywa państwa członkowskie, aby wzięły to pod uwagę i dogłębnie rozważyły koszty i korzyści płynące z klauzul opt-out w tym kluczowym obszarze;
68. odnotowuje, że obecnie istnieje 28 różnych systemów prawnych w zakresie zatrzymywania danych, co może przynosić niepożądane skutki dla współpracy i wymiany informacji; wzywa Komisję do dokonania oceny wniosku ustawodawczego w sprawie zatrzymywania danych przestrzegającego zasad celowości, proporcjonalności i konieczności, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeb właściwych organów i specyfiki dziedziny zwalczania terroryzmu, poprzez m.in. środki odnoszące się do nowych form komunikacji, ustanowienie silnych gwarancji dotyczących przechowywania danych przez dostawców usług, a także po stronie dostępu do danych w celu prowadzenia śledztw, możliwości pseudonimizacji, określenia kategorii danych, które są szczególnie odpowiednie do skutecznego zwalczania terroryzmu i poważnych przestępstw, zapewniania konkretnie przeszkolonego, nadzorowanego personelu, który zajmuje się dostępem do danych lub wprowadzenia okresowych ocen zagrożenia jako podstawy okresu zatrzymania danych;

69. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego wdrożenia i systematycznego sprawdzania informacji w odnośnych bazach danych i unijnych systemach informacyjnych zgodnie z ich uprawnieniami dostępu zapisanymi w podstawach prawnych oraz do terminowego wprowadzania tam wszelkich użytecznych danych, spełniając jednocześnie wymogi jakości odnośnych systemów informacji;
70. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby istotne informacje dostępne na szczeblu lokalnym lub regionalnym oraz w ich bazach danych były, tam gdzie to możliwe, automatycznie umieszczane w systemach krajowych za pomocą inteligentnych rozwiązań technicznych, oraz – w stosownych przypadkach – w odpowiednich europejskich bazach danych, aby przeciwdziałać utracie informacji wskutek fragmentacji jurysdykcji, przy jednoczesnym wypełnieniu unijnych standardów w zakresie jakości, bezpieczeństwa i ochrony danych;
71. wzywa państwa członkowskie, aby w miarę możliwości wykorzystywały wszystkie kategorie łączny i wdrażały wszystkie kombinacje wyszukiwań przewidziane w SIS, oraz aby zapewniły biurom SIRENE odpowiednią liczebność personelu i wystarczające wsparcie techniczne;
72. z zadowoleniem przyjmuje przegląd systemu informacyjnego Schengen II (SIS II), zgodnie z którym organy ścigania są zobowiązane do rejestrowania również kontroli prowadzonych w odniesieniu do celu zarejestrowanego w SIS II i ustanawiającego jednolite stosowanie SIS II w odniesieniu do terroryzmu; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie, by informacje dotyczące przestępstw terrorystycznych konsekwentnie i systematycznie przesyłano do europejskich systemów i na europejskie platformy, szczególnie w odniesieniu do wpisów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia w sprawie SIS II, i, o ile to możliwe, synchronizowano dzięki konsekwentnemu zastosowaniu trójpoziomowego podejścia do wymiany informacji poprzez optymalne, konsekwentne wykorzystanie danych SIS i Europolu; z zadowoleniem przyjmuje nowy rodzaj wpisu: „rozpytanie kontrolne”, o którym mowa w art. 36 rozporządzenia SIS II i nowy obowiązek natychmiastowej odpowiedzi ze strony biura SIRENE w przypadku wpisu powiązanego z terroryzmem; ponadto wzywa Komisję, by przy aktywnym udziale ekspertów z państw członkowskich i za ich zgodą, określiła dobre praktyki w zakresie procedur następczych w odniesieniu do trafień dotyczących osób zaangażowanych w działalność terrorystyczną lub związaną z terroryzmem na mocy art. 36;
73. wzywa Komisję do wprowadzenia mechanizmu wymiany informacji po uzyskaniu trafienia, który umożliwiłby wszystkim lub przynajmniej zainteresowanym państwom członkowskim uzyskiwanie informacji o trafieniach wygenerowanych w związku z przepływem osób zaangażowanych w działalność terrorystyczną lub związaną z terroryzmem; podkreśla potrzebę mapowania przemieszczania się zagranicznych bojowników terrorystycznych/powracających zagranicznych bojowników/osób zaangażowanych w działalność terrorystyczną na podstawie trafień SIS, aby uzyskać czytelny i kompleksowy obraz, który może stanowić podstawę do podjęcia dalszych działań;
74. apeluje do Komisji o ocenę tego, w jakich okolicznościach służby wywiadowcze mogą nadal mieć bezpośredni dostęp do odnośnych systemów informacyjnych UE, w szczególności do SIS w ramach zreformowanego systemu prawnego, by zapobiec powstawaniu nowych luk w dziedzinach bezpieczeństwa i wymiany informacji;

75. z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie centralnego systemu automatycznej identyfikacji daktyloskopijnej (AFIS) w ramach SIS mającego umożliwić użytkownikom końcowym przeszukiwanie SIS na podstawie danych daktyloskopijnych; wzywa do wprowadzenia wspomnianego systemu do 2019 r; wzywa wszystkie państwa członkowskie do natychmiastowego wdrożenia funkcjonalności AFIS do systemu SIS; zauważa, że pomimo iż SIS II umożliwia legalne przechowywanie odcisków palców, do tej pory dane biometryczne były wykorzystywane jedynie do potwierdzania tożsamości osoby po sprawdzeniu jej imienia i nazwiska albo daty urodzenia; uważa, że identyfikacja wyłącznie na podstawie odcisków palców stanowiłaby znaczną wartość dodaną;
76. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia ich właściwym organom ds. zwalczania terroryzmu dostępu do VIS oraz do uproszczenia procedury takiego dostępu;
77. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), który będzie miał zastosowanie do obywateli państw trzecich nieposiadających wizy;
78. wzywa Komisję do zaproponowania przepisów ustanawiających jeden scentralizowany system ECRIS umożliwiający wymianę informacji z rejestrów karnych w odniesieniu do obywateli zarówno UE, jak i państw trzecich;
79. wzywa do objęcia samolotów prywatnych dyrektywą UE w sprawie danych PNR oraz do zobowiązania przewoźników lotniczych do gromadzenia danych PNR; apeluje do Komisji o ocenę procedur bezpieczeństwa stosowanych na lotniskach i w mniejszych portach lotniczych we wszystkich państwach członkowskich;
80. apeluje do wszystkich państw członkowskich, by w pełni i niezwłocznie wdrożyły dyrektywę w sprawie danych PNR oraz wzywa Komisję, by szybko wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wobec tych państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły; wzywa państwa członkowskie do połączenia ich jednostek do spraw informacji o pasażerach w celu ułatwienia wymiany danych PNR; wzywa Komisję do zaproponowania rozwiązań technologicznych, które uczynią wymianę danych PNR i ich integrację z różnymi systemami mniej czasochłonną i wymagającą pod względem zasobów ludzkich przez automatyzację przetwarzania wniosków między jednostkami do spraw informacji o pasażerach; zachęca zatem do rozwijania PIU.net w oparciu o istniejącą FIU.net w ramach projektu Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego prowadzonego przez Niderlandy; zwraca się do Komisji, aby wraz z Europolem wspierała opracowywanie wspólnych zasad namierzania i przeprowadzania ocen ryzyka, które będą stosowane przez państwa członkowskie;
81. wzywa państwa członkowskie, aby tworzyły swoje jednostki do spraw informacji o pasażerach z uwzględnieniem różnych dyscyplin, angażując m.in. personel organów celnych, organów ścigania i wywiadu, aby usprawnić wymianę informacji między właściwymi organami;
82. zauważa, że 26 sierpnia 2011 r. upłynął termin wdrożenia decyzji z dnia 23 czerwca

2008 r. w sprawie konwencji z Prüm¹ oraz że nawet do dziś nie wszystkie państwa członkowskie w pełni wdrożyły te decyzje; w związku z tym wzywa te państwa członkowskie, by wreszcie wypełniły swoje zobowiązania na mocy prawa wspólnotowego i w pełni wdrożyły decyzje w sprawie konwencji z Prüm, oraz do wzmocnienia sieci Prüm przez aktualizację krajowych systemów przetwarzania danych w celu dostosowania ich do nowoczesnych technologii informacyjnych; wzywa Komisję i Radę do aktualizacji decyzji w sprawie konwencji z Prüm z 2008 r. w celu skuteczniejszego łączenia systemów krajowych;

Interoperacyjność

83. z zadowoleniem przyjmuje wnioski dotyczące rozporządzeń w sprawie interoperacyjności; wzywa Komisję do oceny potencjału i możliwej wartości dodanej dodatkowych systemów informacyjnych, które mają zostać uruchomione w przyszłości, oraz do składania sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu; uważa, że interoperacyjność pomaga zgromadzić odpowiednie i niezbędne informacje; podkreśla, że takie rozwiązanie powinno pozwolić osiągnąć właściwą równowagę pomiędzy uzasadnionymi potrzebami w zakresie zapewnienia organom aktualnych, skutecznych i odpowiednich informacji przy pełnym poszanowaniu przynależnych im praw dostępu i zasady celowości wynikających z podstaw prawnych a prawami podstawowymi osób, których dane dotyczą;
84. podkreśla potrzebę wprowadzenia możliwości kojarzenia danych biometrycznych, umożliwiającą przeszukiwanie kilku systemów informacyjnych UE z wykorzystaniem danych biometrycznych, co przyczyni się do zwalczania oszustw dotyczących tożsamości oraz uniemożliwi posługiwanie się wieloma tożsamościami; podkreśla potrzebę zasilania odpowiednich baz danych danymi biometrycznymi; podkreśla również potrzebę ciągłej poprawy zdolności rozpoznawania bezprawnie wykorzystywanych autentycznych lub częściowo bądź całkowicie sfałszowanych dokumentów używanych do identyfikacji osób;
85. wzywa do niezwłocznego rozpoczęcia prac nad dalszym rozwijaniem standardu UMF, przy ścisłym zaangażowaniu eu-LISA, w celu zapewnienia, aby standard ten spełniał potrzeby przyszłych interoperacyjnych systemów informatycznych oraz mógł być częścią skoordynowanych działań na rzecz poprawy jakości danych w wielkoskalowych systemach informatycznych;
86. wzywa do ustanowienia na szczeblu UE zharmonizowanych minimalnych norm jakości w zakresie wprowadzania danych, zgodnych z kryteriami dorobku UE w zakresie ochrony danych, które należy stosować we wszystkich systemach informatycznych w celu zapewnienia spójnej jakości zawartych w nich danych; wzywa eu-LISA do opracowania wspólnych wskaźników i kontroli oraz do rozwijania możliwości centralnego monitorowania jakości danych dla wszystkich systemów podlegających jej kompetencjom; zaleca ponadto, aby w przypadku stwierdzenia przez eu-LISA

¹ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1) oraz decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

nieprawidłowości w sprawozdaniach dotyczących jakości przedkładanych państwu członkowskim, dane państwo członkowskie było zobowiązane do skorygowania danych albo uzasadnienia braku korekty;

87. krytykuje brak odpowiedniego finansowania i odpowiedniej osady kadrowej w eu-LISA w obliczu jej stale zwiększających się obowiązków; wzywa do wzmocnienia eu-LISA przez zapewnienie jej dodatkowych zdolności i zasobów niezbędnych do skutecznego wykonywania nowych zadań, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w nowych wieloletnich ramach finansowych;

Współpraca i wymiana informacji w państwach członkowskich i między nimi

88. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do utworzenia krajowych „centralnych ośrodków” do spraw zwalczania terroryzmu lub jednostek koordynujących działania związane ze zwalczaniem terroryzmu, a także skoordynowanych baz danych w celu scentralizowania i ułatwienia wyszukiwania, identyfikowania i wymiany informacji i danych wywiadowczych związanych z terroryzmem pochodzących od wszystkich zainteresowanych organów krajowych; uważa ponadto, że aktywna polityka lokalna i, w stosownych przypadkach, polityka regionalna są warunkiem koniecznym zintegrowanej polityki bezpieczeństwa narodowego; wzywa państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk w tym zakresie, np. z belgijskimi specjalnymi komórkami „Lokale integrale veiligheidscellen”, które angażują przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, np. służby społeczne, lokalną administrację i lokalnych polityków, w celu omówienia wszystkich oznak radykalizacji postaw, z uwzględnieniem wspólnej tajemnicy zawodowej, tak, aby swój wkład mogły mieć również podmioty objęte zawodowym obowiązkiem zachowania poufności;
89. wzywa państwa członkowskie do zbadania nowych podejść do poprawy współpracy i wymiany informacji między organami ścigania i służbami wywiadowczymi na szczeblu krajowym, które strzegą niezbędnego podziału między egzekwowaniem prawa a pracą wywiadowczą, a także wymaganych zasad własności informacji i ochrony źródeł oraz zasad dotyczących dopuszczalności dowodów w postępowaniu karnym;
90. wzywa państwa członkowskie do rozwijania najlepszych praktyk poprzez wzmocnienie współpracy i wymiany informacji na zasadzie jednostkowych przypadków pomiędzy prokuratorami a służbami wywiadowczymi w dochodzeniach karnych dotyczących terroryzmu;
91. zaleca, aby państwa członkowskie określiły w wytycznych bądź w ramach prawnych, w jakich sytuacjach dopuszcza się wymianę informacji między policją i organami wywiadowczymi a właściwymi organami i agencjami UE innych państw członkowskich, i uważa, że ujednoczenie norm krajowych w tej dziedzinie przyczyni się do ogólnounijnego rozwiązania kwestii, kiedy można wykorzystywać takie informacje i się nimi wymieniać;
92. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, aby każda ocena, sprawdzenie, procedura lub pozew o charakterze prawnym lub politycznym był źródłem informacji wywiadowczych podlegających szczególnej ochronie oraz by utrzymać ochronę poufności i integralności źródeł danych wywiadowczych i urzędników, aby nie stwarzać zagrożenia dla pracy i bezpieczeństwa źródeł, informatorów i pracowników służb

wywiadowczych;

93. wzywa do ustanowienia Wspólnej Akademii Wywiadu z powszechnie przyjętymi standardami, aby połączyć zasoby i rozwijać synergie, zaufanie i wspólną kulturę wywiadu;
94. zaleca państwom członkowskim, by zbadały możliwość poprawy koordynacji i współpracy między służbami wywiadowczymi a organami ścigania na szczeblu UE, na przykład przez wysyłanie na posiedzenia wspólnego zespołu łącznikowego ds. zwalczania terroryzmu (CTJLT) w Europolu także ekspertów ds. wywiadu; wzywa Komisję do zwiększenia wsparcia na rzecz CTJLT, m.in. przez przeznaczenie na nie odpowiednich funduszy;
95. wzywa państwa członkowskie do optymalizacji współpracy za pośrednictwem grupy antyterrorystycznej, do dalszego jej wzmocnienia w ramach wspólnej platformy współpracy i komunikacji pomiędzy krajowymi służbami wywiadowczymi oraz do udostępnienia odpowiednich środków finansowych; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie komitetu doradczego ds. grupy antyterrorystycznej w celu zwiększenia widoczności i przejrzystości oraz publicznego wyrażania stanowiska w stosunkach między grupą antyterrorystyczną a odpowiednimi instytucjami i organami UE, a także w celu zagwarantowania, że Parlament Europejski będzie stale informowany;
96. zwraca się do państw członkowskich o organizowanie regularnych spotkań poświęconych wymianie informacji pomiędzy sędziami a przedstawicielami środowiska służb wywiadowczych i organów ścigania, aby dzielić się wiedzą o nowych rozwiązaniach sytuacyjnych, dochodzeniowych lub technicznych w zwalczaniu terroryzmu, dzięki którym wymiar sprawiedliwości zyska pełny obraz sytuacji w obszarze swojej jurysdykcji i możliwość doskonalenia zawodowego;
97. domaga się, by państwa członkowskie w dalszym ciągu rozwijały wzajemną transgraniczną współpracę policyjną za pomocą wspólnej oceny zagrożenia i analizy ryzyka oraz wspólnych patroli;
98. wzywa państwa członkowskie oraz europejskie zainteresowane podmioty do zapewnienia wystarczającej zdolności operacyjnej i wzmocnienia skutecznej współpracy w obszarze walki z terroryzmem i bezpieczeństwa wewnętrznego UE, także poprzez odpowiednie budżetowanie, w celu utrzymania krajowej kultury bezpieczeństwa przygotowanej do radzenia sobie z zagrożeniem w perspektywie średnioterminowej;
99. z zadowoleniem przyjmuje wytyczne Rady Europejskiej (art. 50) z dnia 23 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków UE – Wielka Brytania, w których stwierdzono, że „Unia jest zdeterminowana, by w przyszłości utrzymywać jak najbliższe stosunki partnerskie ze Zjednoczonym Królestwem” i że współpraca ta powinna obejmować „w szczególności walkę z terroryzmem i przestępczością międzynarodową”; jest zdania, że niezmiernie ważne jest zapewnienie kontynuacji wzajemnej współpracy i wymiany informacji w zakresie bezpieczeństwa pomiędzy UE a Zjednoczonym Królestwem po jego wystąpieniu z UE;
100. uznaje ścisłą profesjonalną współpracę w zakresie zwalczania terroryzmu między państwami europejskimi a, w stosownych przypadkach, zagranicznymi organami ds.

zwalczania terroryzmu i apeluje o dalsze poszerzanie tej współpracy w ramach misji operacyjnych, analizy danych, szybszej wymiany danych wywiadowczych i wymiany najlepszych praktyk;

Współpraca i wymiana informacji z agencjami UE

101. wzywa do regularniejszej współpracy wśród agencji WSiSW, które zajmują się zwalczaniem terroryzmu, aby wypracować jednolite podejścia i synergie, zważywszy na rosnącą rolę tych agencji w zwalczaniu terroryzmu; uważa, że regularne wspólne spotkania wszystkich kluczowych agencji mogłyby pogłębić wspólną pracę w zakresie zwalczania terroryzmu i zwiększyć synergie z ich oficerami łącznikowymi w delegacji;
102. apeluje do państw członkowskich, by w agencjach zwiększyć liczbę oddelegowanych ekspertów krajowych z doświadczeniem w zwalczaniu terroryzmu w celu zapewnienia odpowiedniej reprezentacji potrzeb państw członkowskich oraz aby agencje zyskały niezbędną wiedzę fachową w dziedzinie walki z terroryzmem w zakresie ich odnośnych uprawnień;
103. wzywa Europol, aby stał się prawdziwym węzłem wymiany informacji i współpracy między organami ścigania w dziedzinie zwalczania terroryzmu w UE; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania tego procesu i do oceny potrzeby ewentualnej korekty legislacyjnej;
104. zachęca Europol, by w pełni korzystał z przysługujących mu obecnie praw do dostępu do SIS, VIS i Eurodac w celu zwiększania interoperacyjności, przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych i wymogów w zakresie ochrony danych;
105. wzywa Europol do zapewnienia, by państwa członkowskie w przewidzianym terminie uzyskały dostęp do systemu QUEST w celu zwiększenia interoperacyjności;
106. apeluje o odpowiednie finansowanie i obsadę kadrową Europolu i Eurojustu, zważywszy na ich stale zwiększające się obowiązki i kluczową rolę we wzmacnianiu europejskiej współpracy w zakresie egzekwowania prawa i współpracy sądowej oraz wspieraniu walki z terroryzmem;
107. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego wykorzystania kontaktów między Europolem a stosownymi władzami, jeżeli chodzi o przestępstwa terrorystyczne, przy uwzględnieniu faktu, że w zwalczaniu terroryzmu czas jest często kluczowym czynnikiem; zachęca państwa członkowskie do korzystania z oddelegowanych specjalistów Europolu, ponieważ zwiększa to zaufanie i zmniejsza obciążenia administracyjne; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia organom ścigania zaangażowanym w zwalczanie terroryzmu i działającym w państwach członkowskich (poza szczeblem federalnym/centralnym) bezpośredniego dostępu do służb Europolu;
108. wzywa państwa członkowskie do stworzenia niezbędnej, bezpiecznej krajowej infrastruktury łączności dla organów ścigania oraz do wspierania bezpośredniego i zdecentralizowanego łączenia usług związanych ze zwalczaniem terroryzmu z aplikacjami SIENA i systemem EIS, ponieważ usprawniłoby to wyszukiwanie i dopasowywanie krzyżowe;
109. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia zasobów finansowych i

ludzkich, m.in. grona naukowców zajmujących się danymi i analityków dużych zbiorów danych, w celu opracowania rozwiązań technicznych umożliwiających analizę dużych ilości danych; wzywa do powierzenia Europolowi dalszych projektów badawczo-rozwojowych w tej dziedzinie w kontekście jego mandatu na korzyść państw członkowskich;

110. potępia politykę prowadzącą do masowej inwigilacji; w zamian za to wzywa do „ukierunkowanego nadzoru” w oparciu o wcześniejsze indywidualne podejrzenie, ponieważ mogłoby to w większym stopniu umożliwić organom ścigania i służbom wywiadowczym uzyskanie dostępu do konkretnych niezbędnych informacji, a tym samym byłoby mniej kosztowne i bardziej skuteczne; przypomina, że ukierunkowany nadzór musi być powiązany z odpowiednimi zabezpieczeniami w celu ochrony praw podstawowych, w tym prawa do prywatności, a jednocześnie służyć bezpieczeństwu;
111. wzywa państwa członkowskie, aby w pełni wykorzystywały rozwiązania techniczne do poprawy wymiany informacji z Europolem, w szczególności przez automatyzację procesu wczytywania danych do systemu informacyjnego Europolu na potrzeby kontroli krzyżowych, na przykład przez wykorzystanie opracowanych przez Europol automatycznych systemów ładowania danych;
112. z zadowoleniem przyjmuje nowy przepis w przyszłym systemie SIS II, który dopuszcza informowanie Europolu o każdym nowym wpisie lub trafieniu w SIS powiązanych z terroryzmem, chyba że nie pozwalają na to względy prawne lub operacyjne; stwierdza, że umożliwi to prowadzenie kontroli krzyżowych i, w stosownych przypadkach, analiz operacyjnych lub tematycznych w celu mapowania schematów podróży lub analizowania ewentualnych powiązań zlokalizowanych osób; wzywa Komisję do szybkiego wdrożenia tej możliwości;
113. wzywa Europol do publikowania corocznego sprawozdania przedstawiającego ilość i typ informacji przekazanych przez państwa członkowskie do odpowiednich systemów informacyjnych UE i Europolu w celu określenia występujących braków i wspierania wymiany informacji;
114. wzywa Europol, by jak najszybciej w pełni rozwinął zdolności przetwarzania danych biometrycznych, ponieważ istotne byłoby, aby państwa członkowskie w coraz większym stopniu dzieliły się informacjami biometrycznymi z Europolem;
115. podkreśla, że najnowocześniejsze szyfrowanie komunikacji na całej drodze przesyłu danych jest niezbędnym narzędziem w celu zabezpieczenia poufności komunikacji i zapewnienia legalnych transakcji pomiędzy konsumentami; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu zwiększenia zdolności właściwych organów w zakresie deszyfrowania informacji oraz zapewnienia, aby były one dostosowane do standardów w celu ścigania przestępstw; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Europol rozwija narzędzia deszyfrowania i wiedzę fachową, aby stać się centrum deszyfrowania informacji uzyskanych zgodnie z prawem w toku dochodzeń oraz w celu lepszego wspierania państw członkowskich; zauważa, że Komisja wprowadziła zmiany do budżetu Europolu na rok 2018, zwiększając go o 5 mln EUR, aby wzmocnić zdolności Europolu w zakresie odszyfrowywania takich informacji oraz rozwinąć zestaw alternatywnych technik dochodzeniowych, którymi dysponują państwa członkowskie;

116. z zadowoleniem przyjmuje deklarację paryską z dnia 5 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia europejskiego rejestru antyterrorystycznego w ramach Eurojustu; wzywa do natychmiastowego utworzenia takiego rejestru w ramach Eurojustu w oparciu o decyzję Rady 2005/671/WSiSW, zmienioną dyrektywą (UE) 2017/541 w sprawie zwalczania terroryzmu¹, oraz do zapewnienia w tym celu odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich;
117. wzywa państwa członkowskie do systematycznego włączania Eurojustu w prowadzenie dochodzeń i ścigania przestępstw w walce z terroryzmem o wymiarze transgranicznym oraz efektywne wykorzystywanie narzędzi koordynacji Eurojustu;
118. uważa, że porozumienia operacyjne z państwami trzecimi mogą być pomocne w pracy Europolu i odnotowuje fakt, że Komisja negocjuje obecnie takie porozumienia z ośmioma krajami z regionu Morza Śródziemnego i Afryki Północnej (MENA); wzywa do renegocjacji porozumień operacyjnych z poszczególnymi bliskimi partnerami, takimi jak kraje EFTA;
119. wzywa Eurojust do dalszego rozszerzania sieci punktów kontaktowych w państwach trzecich i zachęca do delegowania do Eurojustu większej liczby prokuratorów łącznikowych, na przykład z Bałkanów Zachodnich;
120. wyraża zaniepokojenie wykorzystywaniem przez niektóre państwa trzecie not Interpolu, w szczególności not czerwonych, do celów politycznych, co szkodzi współpracy międzynarodowej w dziedzinie zwalczania terroryzmu;
121. podkreśla potrzebę zwiększenia dofinansowania CEPOL-u i intensywniejszego opracowywania i udostępniania innowacyjnych szkoleń w zakresie cyberprzestępczości;
122. zachęca CEPOL, aby nadal opracowywał – na podstawie podręcznika SIRENE i katalogu najlepszych praktyk – programy szkoleniowe dla użytkowników końcowych SIS, dotyczące osób zaangażowanych w działalność terrorystyczną lub związaną z terroryzmem, w tym zagranicznych bojowników terrorystycznych, będących przedmiotem wpisów w SIS.
123. wzywa do stałej wymiany informacji strategicznych dotyczących zwalczania terroryzmu przez służby bezpieczeństwa narodowego z instytucjami UE za pośrednictwem Centrum Analiz Wywiadowczych UE (INTCEN); wzywa państwa członkowskie do dalszego wspierania wymiany informacji wywiadowczych za pośrednictwem INTCEN oraz do optymalizacji jego działalności, tak aby zwiększyć jego skuteczność w walce z terroryzmem;

Wzajemne uznawanie i wzajemna pomoc prawna

124. oczekuje od państw członkowskich dalszego kształcenia i szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości w zakresie europejskiego nakazu dochodzeniowego, aby zapewnić, że będzie on kompleksowo stosowany;
125. apeluje, aby w przypadku ataków terrorystycznych wykorzystywać wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze; uważa, że zwiększają one skuteczność współpracy i dochodzeń w sprawach dotyczących przestępstw transgranicznych; wzywa ponadto

¹ Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6.

Europol i Eurojust do uczestnictwa w tych zespołach, ponieważ w ten sposób lepiej wykorzystana są zasoby i zdolności agencji unijnych; wzywa, aby wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze otrzymywały większe i lepiej dostępne finansowanie; wzywa do ustanowienia specjalnego programu Erasmus dla funkcjonariuszy policji, skierowanego zwłaszcza do funkcjonariuszy policji z krótkim stażem lub o niskim stopniu zaszerogowania, aby zachęcić ich, by co najmniej raz w swojej karierze dołączyli do wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych w innych państwach członkowskich UE, umożliwiając tym samym uzyskanie dodatkowego doświadczenia i zapoznania się z najlepszymi praktykami w zakresie skuteczniejszego zwalczania przestępczości transgranicznej przez tych funkcjonariuszy policji, którzy niekoniecznie posiadają doświadczenie we współpracy z ich odpowiednikami w innych państwach członkowskich; zachęca, by w przyszłości rozszerzyć ten program na innych funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa i służb porządkowych;

126. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystywania wiedzy fachowej i narzędzi oferowanych przez Eurojust i Europejską Sieć Sądową, w szczególności w zakresie udzielania informacji praktycznych i prawnych oraz wsparcia w zakresie wniosków o wzajemną pomoc prawną i pomocy przy składaniu wniosków o wzajemne uznawanie, koordynacji dochodzeń i postępowań karnych, decyzji odnośnie do najodpowiedniejszej jurysdykcji dla prowadzenia postępowania karnego lub koordynacji zajęcia i konfiskaty majątku;
127. wzywa dostawców usług online oraz platform komunikacyjnych do skutecznego wdrożenia orzeczeń sądowych w zakresie zwalczania terroryzmu; wzywa Komisję do zbadania możliwości przedstawienia wniosku ustawodawczego, który zobowiązywałby platformy komunikacyjne obecne na rynku UE do współpracy w zakresie komunikacji szyfrowanej, jeżeli zostanie w tej sprawie wydane orzeczenie sądowe; podkreśla, że taka współpraca nie powinna osłabiać bezpieczeństwa ich sieci i usług, na przykład w wyniku utworzenia lub ułatwienia tworzenia luk w zabezpieczeniach typu „backdoor”;

Granice zewnętrzne

128. wzywa państwa członkowskie do inwestowania na wszystkich przejściach granicznych w zgodny z normami sprzęt teleinformatyczny, aby umożliwić właściwe przeprowadzanie kontroli z wykorzystaniem wszystkich istotnych baz danych; zwraca się do Komisji o ustalenie, po konsultacji z eu-LISA, punktu odniesienia dla norm technicznych dotyczących takiego sprzętu; uważa, że prace nad wnioskami w zakresie interoperacyjności systemów informacyjnych powinny stać się okazją do poprawy i częściowej harmonizacji krajowych systemów informatycznych oraz krajowej infrastruktury na przejściach granicznych; z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą wzmocnienia wsparcia dla państw członkowskich w zabezpieczeniu granic zewnętrznych UE poprzez co najmniej potrójnie budżetu Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami w kolejnych WRF na lata 2021–2027;
129. wyraża zadowolenie z przyjęcia najnowszych reform służących wzmocnieniu granic zewnętrznych UE na szczeblu unijnym, w tym ustanowienia systemu wjazdu/wyjazdu (EES), unijnego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) oraz reformy SIS; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia tych środków oraz, we współpracy z Europolem, do wspierania i wnoszenia wkładu w listę obserwacyjną ETIAS i VIS; zwraca się do Komisji o dokładne monitorowanie wdrażania nowego rozporządzenia (UE) 2017/458, w którym przewidziano systematyczne kontrole

wszystkich osób przekraczających granice zewnętrzne, a w szczególności stosowania odstępstwa od wymogu systematycznej kontroli;

130. wzywa państwa członkowskie, by dostosowały swe systemy zarządzania granicami do koncepcji zintegrowanego zarządzania granicami; podkreśla potrzebę zapewnienia pełnego wdrożenia strategii zintegrowanego zarządzania granicami na szczeblu europejskim i krajowym, a tym samym wzmocnienia zarządzania granicami zewnętrznymi;
131. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji, zgodnie z którym informacje na temat wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich, w tym danych biometrycznych, powinny zostać włączone do wizowego systemu informacyjnego;
132. apeluje do państw członkowskich, by ze względu na wysokie ryzyko korupcji, nadużywania i niewłaściwego wykorzystywania strefy Schengen do celów przestępczych zrezygnowały ze sprzedaży dokumentów pobytowych i narodowości w ramach programów złotych wiz i programów dla inwestorów; wzywa Komisję do podjęcia zdecydowanych i szybkich działań, aby skierować do państw członkowskich żądanie udostępnienia wszystkich właściwych danych i kontroli, które pozwolą zapewnić integralność i bezpieczeństwo systemu Schengen;
133. zachęca Komisję do kontynuowania negocjacji z państwami trzecimi w sprawie powrotów i readmisji oraz do oceny, czy dyrektywa powrotowa (2008/115/WE) zapewnia odpowiednie ramy prawne dla powrotów brutalnych ekstremistów, którzy wykorzystują przepisy krajowe, by realizować cele terrorystyczne, i stanowią wyraźne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego;
134. zachęca państwa członkowskie do stosowania zmienionego mechanizmu zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego skutecznie informującego o okolicznościach, które mogły doprowadzić do zawieszenia obowiązku wizowego w stosunku do osób z państwa trzeciego, takich jak znaczny wzrost zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;
135. wzywa Komisję do opracowania oceny opcji i powiązanych skutków potencjalnego wniosku ustawodawczego, nakładającego na przewoźników lotniczych, operatorów portów lotniczych, operatorów międzynarodowego transportu autokarowego lub kolei szybkiej obowiązek przeprowadzania kontroli zgodności podczas wchodzenia pasażerów na pokład samolotu w celu upewnienia się, że tożsamość podana na bilecie jest zgodna ze znajdującym się w posiadaniu pasażera dowodem osobistym lub paszportem; podkreśla potrzebę zapewnienia, aby przewoźnikom nie przyznawano żadnych zadań, które mogą wykonywać wyłącznie organy policyjne, takich jak prawidłowe kontrole tożsamości lub weryfikacja autentyczności dokumentu tożsamości lub dokumentów podróży;

Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex)

136. wzywa współprawodawców do rozważenia udzielenia Fronteksowi specjalnego mandatu do przetwarzania operacyjnych danych osobowych, odpowiedniego do jego roli operacyjnej, m.in. w zakresie zapobiegania przestępczości transgranicznej i terroryzmowi na zewnętrznych granicach Unii oraz wykrywania tych zjawisk; uważa,

że taki mandat powinien przewidywać konieczne zabezpieczenia z państwami trzecimi;

137. zauważa, że podejrzani, których dane osobowe były wcześniej przetwarzane przez Frontex, znikają z systemu analitycznego po 90 dniach i pojawiają się jako nieznani lub nowi podejrzani; wzywa zatem do przedłużenia okresu zatrzymywania danych osobowych przetwarzanych przez Frontex i dotyczących osób podejrzanych o przestępczość transgraniczną i terroryzm do trzech lat, podobnie jak ma to miejsce w przypadku danych przetwarzanych przez Europol i Eurojust;
138. uważa za istotne, aby Frontex miał dostęp do wszystkich ważnych baz danych i systemów informacyjnych, w szczególności do SIS, ale także do EES, VIS, Eurodac i systemu informacyjnego Europolu, nie tylko do celów związanych z pracą zespołów zarządzania granicami, ale również w celach analitycznych związanych z nowymi zjawiskami na granicach zewnętrznych oraz zmianami w ruchu granicznym lub sposobach działania;
139. wzywa współprawodawców do nałożenia na Frontex obowiązku wymiany pilnych informacji z państwami członkowskimi;
140. wzywa państwa członkowskie oraz unijne organy, takie jak Europol i INTCEN, do regularnego przekazywania Fronteksowi strategicznych informacji dotyczących walki z terroryzmem związanych z kwestią ochrony granic oraz do zbadania, czy jakakolwiek automatyczna wymiana z Fronteksem ważnych (podstawowych) informacji pochodzących z dochodzeń prowadzonych na szczeblu krajowym w sprawie incydentów i nielegalnych działań na przejściach granicznych oraz nielegalnych wjazdów i wyjazdów, a także korzystanie z inteligentnych systemów ICT może stanowić wartość dodaną podczas szkicowania kompleksowego obrazu sytuacji, również w świetle siły roboczej potrzebnej do analizy danych; uważa, że informacje te powinny obejmować również informacje zwrotne po kontrolach bezpieczeństwa drugiej linii oraz informacje dotyczące fałszowania dokumentów;
141. zachęca Frontex do opracowania programów szkoleniowych i zorganizowania kursów szkoleniowych dla straży granicznej, które będą koncentrować się na intensyfikowaniu odpraw na granicach zewnętrznych z wykorzystaniem odpowiednich baz danych i które będą wspierać stosowanie wspólnych wskaźników ryzyka;

Informacje gromadzone w rejonach konfliktu

142. z zadowoleniem przyjmuje uczestnictwo Europolu w komórce organów ścigania operacji „Gallant Phoenix” (OGP) prowadzonej pod dowództwem Stanów Zjednoczonych w Jordanii, w ramach której przetwarza on informacje uzyskane w rejonach konfliktu (i w miarę możliwości pomaga identyfikować ofiary) i wymienia je za pośrednictwem ustalonych kanałów i procedur z organami ścigania państw członkowskich za pośrednictwem jednostek krajowych; domaga się pełnego dostępu Europolu do OGP;
143. zachęca wszystkie właściwe podmioty do opracowania podejść umożliwiających przekazywanie i wymianę informacji z rejonów ogarniętych konfliktami, w zakresie dopuszczalnym w prawie i z niezbędnymi zabezpieczeniami, takimi jak ochrona źródła w środowisku cywilnym, oraz do wprowadzenia tych informacji do odpowiednich baz danych, tak aby informacje te w odpowiednim czasie dotarły do organów kontroli

granicznej na zewnętrznych granicach UE; wzywa również do dzielenia się tymi informacjami w celu prowadzenia dochodzeń i postępowań karnych;

Operacja „Sophia”

144. z zadowoleniem przyjmuje projekt pilotażowy polegający na utworzeniu w ramach operacji EUNAVFOR MED Sophia komórki informacyjnej ds. przestępczości złożonej z pracowników właściwych organów ścigania państw członkowskich, Fronteksu i Europolu, która ma usprawnić wymianę informacji między nimi;

Finansowanie terroryzmu

145. z zadowoleniem przyjmuje środki prawne na rzecz walki z finansowaniem terroryzmu, które zostały niedawno przyjęte na szczeblu europejskim; apeluje, aby państwa członkowskie w pełni wdrożyły wszystkie europejskie dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz instrumenty z zakresu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; wzywa Komisję do dopilnowania prawidłowej transpozycji i funkcjonowania tych instrumentów;

146. zachęca państwa członkowskie i państwa trzecie do bezzwłocznego, skutecznego i pełnego wdrożenia wniosków końcowych z konferencji „No money for terror”, która odbyła się w Paryżu w kwietniu 2018 r., zaleceń FATF, a także międzynarodowych standardów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz proliferacji przyjętych przez FATF w lutym 2012 r. (tzw. „zmienione zalecenia FATF”); wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania państw trzecich we wdrażaniu tych zaleceń, zapewniając im wsparcie techniczne i wymianę dobrych praktyk;

147. wzywa państwa członkowskie, które nie ratyfikowały jeszcze Konwencji Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, do jej ratyfikacji i transpozycji;

148. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję metodologię w zakresie państw trzecich wysokiego ryzyka, które stanowią zagrożenie dla systemu finansowego UE; wzywa Komisję do stosowania tej metodologii, a w szczególności do ustanowienia unijnego wykazu państw trzecich wysokiego ryzyka w oparciu o niezależną, obiektywną i przejrzystą ocenę, a także do jak najszybszego jej przeprowadzenia;

149. wzywa państwa członkowskie do pogłębienia działań związanych z monitorowaniem organizacji podejrzanych o zaangażowanie w nielegalny handel, przemyt, fałszerstwo i oszukańcze praktyki przez ustanowienie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych z Europolem;

150. jest głęboko zaniepokojony skalą nielegalnego rynku tytoniu na terenie Unii, z którego dochody mogą być wykorzystane do finansowania terroryzmu, również poprzez oszustwa związane z podatkiem akcyzowym; zachęca państwa członkowskie do rozważenia ratyfikacji i wdrożenia Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu;

151. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przywozu dóbr kultury; zwraca się do Komisji o zaproponowanie przepisów dotyczących

solidnego systemu śledzenia dzieł sztuki i antyków wprowadzanych na rynek UE, w szczególności jeżeli pochodzą one z państw objętych konfliktem bądź państw wysokiego ryzyka wymienionych w wykazie Komisji, a także z organizacji, ugrupowań lub od osób wpisanych na unijną listę organizacji terrorystycznych; uważa, że tej inicjatywie powinno towarzyszyć wprowadzenie znormalizowanego pozwolenia, bez którego handel tymi towarami byłby nielegalny, a każdy towar dysponowałby paszportem umożliwiającym jego wywóz; jest zdania, że należy opracować narzędzia cyfrowe umożliwiające weryfikację autentyczności odnośnych dokumentów; uważa, że pośrednicy w obrocie dziełami sztuki powinni systematycznie aktualizować kompleksowy rejestr antyków przeznaczonych na sprzedaż;

152. wzywa państwa członkowskie do nałożenia na przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem dziełami sztuki i ich przechowywaniem (tzw. wolne porty) obowiązku zgłaszania wszystkich podejrzanych transakcji oraz do nałożenia na właścicieli przedsiębiorstw zajmujących się obrotem dziełami sztuki i antykami oraz ich przechowywaniem, którzy angażują się w nielegalny handel tymi dobrami, skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar, w tym również, w stosownych przypadkach, sankcji karnych;
153. z zadowoleniem przyjmuje fakt przyjęcia nowych przepisów dotyczących kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub z niej wywożonych¹ oraz wzywa do ich szybkiego wdrożenia; apeluje do Komisji o ocenę, czy inne aktywa powinny zostać objęte zakresem niniejszego rozporządzenia, czy procedura ujawnienia środków pieniężnych w transporcie jest odpowiednia do założonych celów oraz czy należy w przyszłości poddać przeglądowi próg w odniesieniu do środków pieniężnych w transporcie;
154. wzywa państwa członkowskie do ściślejszej współpracy w projekcie analizy FURTUM Europolu, zgodnie z rezolucją nr 2347(2017) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 24 marca 2017 r., aby zapewnić służbom celnym, organom ścigania oraz prokuraturom wykwalifikowaną kadrę oraz skuteczne narzędzia i odpowiednie szkolenia w ramach współpracy z Radą Współpracy Celnej i Interpolem;
155. wzywa Komisję do opracowania we współpracy z państwami członkowskimi i partnerami międzynarodowymi sposobów skutecznego i ukierunkowanego monitorowania przepływów finansowych i identyfikacji użytkowników portfeli elektronicznych, walut wirtualnych i kart przedpłaconych, platform crowdfundingowych i internetowych oraz mobilnych systemów płatności w ramach dochodzeń policyjnych i sądowych; zwraca się do państw członkowskich o uregulowanie systemu nieformalnych usług przekazywania wartości majątkowych, przy czym podkreśla, że nie jest to wymierzone w tradycyjne transfery w kręgu rodzinnym, ale w działalność grup przestępczych i terrorystycznych oraz w zyski przemysłowe i handlowe generowane przez brudne pieniądze; wzywa do poświęcenia większej uwagi walutom wirtualnym i FinTech oraz apeluje o zbadanie możliwości rozszerzenia sankcji na osoby nadużywające finansowania za pośrednictwem mediów społecznościowych oraz niewłaściwie je wykorzystujące do celów związanych z terroryzmem; wzywa państwa członkowskie do zachęcania przedsiębiorstw działających w obszarze

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 6).

kryptowalut do wykorzystywania narzędzi analizy do oceny potencjalnej działalności przestępczej związanej z miejscem pobytu i adresami użytkowników oraz do zapewnienia, aby w pełni stosowały one przepisy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, gdy użytkownicy wymieniają kryptowaluty na prawdziwą walutę;

156. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego, aby wprowadzić obowiązek rejestracji i identyfikacji podczas przeprowadzania transakcji finansowych za pośrednictwem firm dokonujących transferów pieniężnych;
157. wzywa Komisję do oceny możliwości regulacji alternatywnych systemów przekazywania środków pieniężnych, na przykład za pośrednictwem systemu obowiązkowej rejestracji lub licencji dla pośredników oraz obowiązku przejrzystego i precyzyjnego prowadzenia rejestrów;
158. wyraża zaniepokojenie najnowszymi doniesieniami o zwiększonej aktywności prania pieniędzy na dużą skalę jako źródła finansowania terroryzmu¹ za pośrednictwem niektórych instytucji bankowych w strefie euro; wzywa do ustanowienia unijnego systemu śledzenia środków finansowych wspierających terrorystów w zakresie transakcji dokonywanych przez osoby związane z terroryzmem i jego finansowaniem w ramach SEPA, który to system zapewniłby równowagę między bezpieczeństwem a swobodami indywidualnymi; przypomina, że do tego systemu wewnątrzeuropejskiego będą miały zastosowanie europejskie standardy ochrony danych;
159. apeluje o lepszą współpracę i wymianę informacji między podmiotami zobowiązanymi, jednostkami analityki finansowej i właściwymi organami w odniesieniu do działalności w zakresie finansowania terroryzmu; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia każdego typu jednostkom analityki finansowej nieograniczonego dostępu do informacji finansowych w celu skutecznego zwalczania finansowania terroryzmu; wzywa do większej harmonizacji statusu i działania europejskich jednostek analityki finansowej; z zadowoleniem przyjmuje projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej zasady ułatwiające korzystanie z informacji finansowych i innych do zapobiegania niektórym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania² wzywa do lepszej i pełniejszej wymiany informacji dotyczących finansowania terroryzmu i współpracy w tym zakresie pomiędzy Europolem, Eurojustem i państwami trzecimi; wzywa do szybkiego przyjęcia projektu dyrektywy w sprawie dostępu organów ścigania do informacji finansowych i wymiany informacji pomiędzy jednostkami analityki finansowej;
160. wzywa państwa członkowskie do przeznaczenia większych środków na krajowe jednostki analityki finansowej; wzywa państwa członkowskie do lepszego wykorzystania nieformalnej sieci europejskich jednostek analityki finansowej (FIU.net) oraz do dalszego rozwoju potencjału tej sieci za pośrednictwem Europolu, tak aby można było w pełni wykorzystać jej potencjał oraz przewyciężyć obecne trudności w zakresie współpracy i ułatwić ręczne rozpatrywanie wniosków dwustronnych, przy jednoczesnym zapewnieniu autonomii i niezależności jednostek analityki finansowej; wyraża przekonanie, że jeżeli wzmocnienie sieci FIU.net okaże się niewystarczające, konieczne może być ustanowienie europejskiej jednostki analityki finansowej, aby

¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614496/IPOL_IDA\(2018\)614496_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614496/IPOL_IDA(2018)614496_EN.pdf)

² COM(2018)0213.

koordynować i wspierać jednostki analityki finansowej w państwach członkowskich i udzielać im pomocy w sprawach transgranicznych;

161. podkreśla znaczenie pogłębiania interakcji i wymiany informacji pomiędzy organami dochodzeniowymi i sektorem prywatnym, zwłaszcza podmiotami zobowiązanymi w ramach dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, aby przezwyciężyć niedociągnięcia wynikające z rozdzielonych i niekompletnych informacji pochodzących z doniesień o podejrzanych transakcjach; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania wyspecjalizowanych forów wymiany informacji finansowych, w tym informacji o stosowaniu waluty wirtualnej, również w sektorze prywatnym, w ramach bezpiecznych kanałów i z zachowaniem unijnych standardów ochrony danych; zauważa istotną rolę, którą w tym zakresie może odgrywać Europol;
162. wzywa do zorganizowania specjalistycznych kursów szkoleniowych dla organów ścigania i organów sądowych państw członkowskich w zakresie metod i rozwoju finansowania terroryzmu w celu zwiększenia zdolności państw członkowskich w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawie nielegalnej działalności, w tym w odniesieniu do walut wirtualnych; podkreśla, że szkolenia te powinny zapewniać wysoki poziom kompetencji w zakresie egzekwowania prawa w całej UE, tak aby niektóre państwa członkowskie nie pozostawały w tyle; podkreśla znaczenie ogólnounijnych ocen ryzyka dotyczących działań obejmujących waluty wirtualne oraz koordynacji inicjatyw dochodzeniowych, aby na podstawie ustaleń z tych ocen opracować krótko-, średnio- i długoterminowe podejścia do regulacji i egzekwowania prawa;
163. podkreśla zasadnicze znaczenie danych wywiadowczych dotyczących podatków i finansów w zwalczaniu terroryzmu; ubolewa, że w wielu państwach członkowskich agencje ds. zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu należą do najslabiej finansowanych jednostek służb wywiadowczych; apeluje, aby państwa członkowskie znacząco zwiększyły swoje zasoby ludzkie i finansowe w obszarze prowadzenia dochodzeń i ścigania, aby zwalczać przypadki unikania opodatkowania i oszustw podatkowych mogących służyć do finansowania działalności przestępczej lub terrorystycznej;

Ochrona infrastruktury krytycznej

164. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do opracowania krajowych programów ochrony infrastruktury krytycznej uwzględniających kwestie wskazane przez Komisję w komunikacie z 2006 r. w sprawie europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej, zwłaszcza w odniesieniu do potencjalnych zagrożeń; uważa, że należy dokonać przeglądu i aktualizacji europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej;
165. przypomina, że do infrastruktury krytycznej państw członkowskich należą też dane wrażliwe oraz leżące u ich podstaw systemy i w związku z tym należy je odpowiednio

chronić przed cyberatakami¹;

166. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji na rzecz wzmocnienia ochrony przestrzeni publicznych oraz zachęca państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk i w razie potrzeby do ustanowienia sieci współpracy pomiędzy podmiotami należącymi do sektora publicznego i prywatnego;
167. wzywa współprawodawców do ustanowienia nowego instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego na nowy okres wieloletnich ram finansowych, mającego co najmniej podobny poziom finansowania;
168. wzywa do wzmocnienia roli sieci ostrzegania o zagrożeniach dla infrastruktury krytycznej (CIWIN);
169. domaga się, by wyznaczanie europejskich infrastruktur krytycznych mających wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie odbywało się w ramach wielostronnego procesu obejmującego wszystkie potencjalnie zainteresowane państwa członkowskie;
170. wzywa państwa członkowskie do utworzenia krajowych multidyscyplinarnych centrów reagowania kryzysowego w celu koordynacji i reagowania w sytuacjach kryzysowych w przypadku ataku lub incydentu; wzywa te ośrodki do korzystania ze zintegrowanych uzgodnień UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR), które przyczyniają się do tworzenia i wykorzystywania trzech kluczowych instrumentów, a mianowicie centralnego punktu kontaktowego IPCR 24/7, platformy internetowej IPCR oraz sprawozdania w sprawie zintegrowanej orientacji i analizy sytuacyjnej;
171. zwraca się do Komisji o zbieranie danych dotyczących krajowych centrów kryzysowych lub mechanizmów reagowania na sytuacje kryzysowe;
172. zachęca Komisję do dalszego opracowywania i rozpowszechniania wytycznych dla państw członkowskich w celu zwiększenia ochrony przestrzeni publicznej, jak zapowiedziano w planie działania na rzecz wspierania ochrony przestrzeni publicznej;
173. wzywa do dokonania przeglądu dyrektywy 2008/114 w celu: ustanowienia podobnych zasad i procedur dla „operatorów podstawowych usług”, na wzór dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji; zapewnienia, aby wyznaczanie europejskich infrastruktur krytycznych odbywało się na podstawie analizy systemów wspierających istotne usługi transgraniczne, a nie w oparciu o podejście sektorowe, z należyтым uwzględnieniem znaczenia bezpieczeństwa cybernetycznego; umożliwienia Komisji określenia zasobów ogólnoeuropejskich usług jako europejskich infrastruktur krytycznych; należytego uwzględnienia istniejących współzależności; stworzenia obowiązku zgłaszania incydentów przez publicznych i prywatnych operatorów infrastruktury krytycznej, przeprowadzania testów wytrzymałościowych, zapewnienia odpowiednich szkoleń w wyznaczonych punktach kontaktowych oraz ustanowienia wymogów jakościowych w odniesieniu do planów ciągłości działania, w tym planów

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1).

operacyjnych, w przypadku incydentu lub ataku;

174. zaleca zaangażowanie sektora prywatnego w opracowywanie programów ochrony infrastruktury krytycznej i celów miękkich, w tym w kontekście cyberbezpieczeństwa; podkreśla potrzebę ustanowienia w tym celu dialogu publiczno-prywatnego oraz rozwijania odporności krajowej i lokalnej;
175. wzywa Komisję do zaproponowania europejskiej inicjatywy certyfikacji dla prywatnych firm ochroniarskich, której celem będzie określenie wymogów i warunków regulujących działalność takich firm w środowisku infrastruktury krytycznej;
176. podkreśla potrzebę wprowadzenia skutecznych strategii reagowania, w tym jasnych komunikatów w przypadku ataku, zwłaszcza w odniesieniu do zespołów szybkiego reagowania, aby zmniejszyć liczbę ofiar i usprawnić zarządzanie danymi zdarzeniami w celu zminimalizowania wpływu ataków na społeczeństwo; wzywa państwa członkowskie do większego zaangażowania się w mechanizmy wprowadzone już na szczeblu europejskim;
177. wzywa do szybkiego przyjęcia korekty Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności w celu wzmocnienia zapobiegania i gotowości, wymiany informacji na szczeblu UE na temat stanu gotowości i zdolności państw członkowskich do radzenia sobie z różnymi rodzajami klęsk i katastrof;
178. wzywa Komisję do dokonania oceny wariantów i powiązanych skutków utworzenia systemu umożliwiającego weryfikację tożsamości osób wynajmujących pojazdy, statki powietrzne i jednostki pływające;
179. z zadowoleniem przyjmuje fakt przeprowadzenia ćwiczeń transgranicznych mających na celu poprawę ochrony „miękkich celów” przed atakami terrorystycznymi, które odbyły się w czerwcu 2017 r. z udziałem Belgii i Niderlandów; zauważa, że działania te zostały sfinansowane przez Komisję i miały na celu zmierzenie gotowości oraz funkcji zarządzania kryzysowego w sytuacji, gdy dwa ataki mają miejsce jednocześnie w różnych krajach; wzywa do przeprowadzenia podobnych działań obejmujących państwa członkowskie; uważa, że UE może zaoferować ramy wspierające tę współpracę, zwłaszcza w dziedzinach takich jak opieka medyczna (europejski korpus medyczny), bezpieczeństwo publiczne (Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia) lub protokoły odkażania, jak również koordynację specjalnych jednostek interwencyjnych z krajowych służb policyjnych i sił ochrony ludności;
180. wzywa, by prawodawstwo w dziedzinie terroryzmu oraz krajowe, regionalne i lokalne strategie reagowania w zakresie ochrony, odporności i reagowania w sytuacji ataku uwzględniały konkretne potrzeby i sytuację osób wymagających szczególnego traktowania, takich jak osoby niepełnosprawne i nieletni; ponadto wzywa do zaangażowania osób niepełnosprawnych i ich organizacji przedstawicielskich w proces podejmowania decyzji, które ich dotyczą;

Prekursory materiałów wybuchowych

181. zauważa, że terroryści są w stanie uzyskać dostęp do prekursorów i mieszanin materiałów wybuchowych podlegających uregulowaniom prawnym; z zadowoleniem przyjmuje zatem wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wprowadzania do

obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych, przedstawiony w kwietniu 2018 r.;

182. wzywa do ustanowienia europejskiego systemu licencji dla specjalistycznych nabywców, odmiennych od ogółu społeczeństwa, zobowiązujących podmioty gospodarcze do zarejestrowania się, aby uzyskać zezwolenie na legalną produkcję, dystrybucję bądź sprzedaż substancji wymienionych w załącznikach lub dotyczących mieszanin albo substancji je zawierających; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia systemów kontroli mających na celu wykrywanie niezgodności z przepisami przedmiotowego rozporządzenia przez podmioty gospodarcze;
183. z zadowoleniem przyjmuje ocenę skutków rozporządzenia nr 98/2013 w sprawie prekursorów materiałów wybuchowych i zachęca współprawodawców odpowiedzialnych za wnioski dotyczący rozporządzenia 2018/0103/COD do dokonania oceny procesu obowiązkowej wymiany informacji; wzywa organy nadzoru rynku do wzmocnienia ich działań w zakresie nadzoru nad takimi produktami, ponieważ wyraźnie mogą one negatywnie wpływać na bezpieczeństwo publiczne;
184. wzywa organy celne, by we współpracy z organami ścigania oraz na podstawie informacji pochodzących z Europolu i innych systemów analizy danych zwiększyły skuteczność namierzania nielegalnych zakupów prekursorów materiałów wybuchowych przez internet przez prowadzenie kontroli bezpieczeństwa na podstawie informacji o ładunku przekazanych przez przedsiębiorstwa handlowe przed wwozem towarów do Unii bądź ich wywozem z Unii, a także z wykorzystaniem systemu zarządzania ryzykiem celnym;
185. wzywa Komisję do współpracy z przedsiębiorstwami na rzecz propagowania wytycznych dla rynków internetowych dotyczących bezpieczeństwa sprzedaży prekursorów materiałów wybuchowych, ograniczania użytkownikom zawodowym zakupu niektórych substancji oraz dalszego uszczegółowienia ich polityki dotyczącej zastrzeżonych produktów przez określenie dozwolonych poziomów zakupionych ilości i czystości produktów;
186. wzywa do jednolitego stosowania pewnych znormalizowanych konwencji w sprawie nazewnictwa, które umożliwiłyby podmiotom gospodarczym i serwisom internetowym identyfikację chemikaliów umieszczanych na ich stronach; wzywa serwisy internetowe do późniejszego kontrolowania ogłoszeń pod kątem tych list ujednoczonych słów kluczowych, aby monitorować ogłoszenia zawierające zgodne z prawem przedmioty;
187. wzywa Komisję do rozważenia ustanowienia wspólnych kryteriów udzielania koncesji przez ujednoczenie warunków przyjmowania i odrzucania wniosków oraz ułatwienie wzajemnego uznawania między państwami członkowskimi;

Nielegalna broń palna

188. apeluje o szybkie i skuteczne wdrożenie dyrektywy w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni palnej w celu jak najskuteczniejszego monitorowania jej sprzedaży oraz przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią palną i powiązaniem sprzętem i narzędziami zarówno na terenie UE, jak i poza nią; wzywa do usunięcia luk w obowiązującym prawodawstwie dotyczącym broni palnej, np. przez podjęcie środków mających na celu powstrzymanie obiegu broni strzelającej ślepyimi nabojami,

sygnałowej, alarmowej, flobertów i podobnej broni, którą można łatwo przerobić na broń palną;

189. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia programów oddawania broni palnej i amunicji dostosowanych do specyficznego kontekstu rynków nielegalnej broni palnej; wzywa do skutecznego karania nielegalnego posiadania broni palnej i handlu nią; wzywa do rygorystycznego i skrupulatnego wdrażania przez państwa członkowskie wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r., określającego wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego;
190. popiera przegląd strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz handlu nią, biorąc pod uwagę nowy kontekst bezpieczeństwa i polityki bezpieczeństwa oraz postępy w projektowaniu/technologii BSiL, które wpływają na zdolność do ochrony przed tym zagrożeniem;
191. uważa, że państwa członkowskie powinny przyjąć podejście „sprawdzania broni palnej”, wykorzystując wyspecjalizowane komórki organów ścigania i mając na celu zidentyfikowanie podmiotów i sieci zaangażowanych w ten rodzaj nielegalnego handlu oraz zasięgając opinii różnych krajowych balistycznych baz danych;
192. przypomina, że Komisja przyjęła sprawozdanie w sprawie oceny rozporządzenia 258/2012 ustanawiającego zasady zezwolenia na wywóz, przywóz i tranzyt broni palnej, która nie jest przeznaczona specjalnie do celów wojskowych, w którym stwierdzono, że rozporządzenie to jest nadal niezbędne, ale jego skuteczność jest ograniczona w wyniku braku precyzyjności niektórych postanowień i złożonej interakcji z innymi instrumentami ustawodawczymi UE; zachęca organy ścigania państw członkowskich do ustanowienia specjalnych zespołów policyjnych zajmujących się problemem nielegalnego handlu bronią palną, dysponujące odpowiednią obsadą kadrową, wiedzą fachową i sprzętem;
193. zachęca państwa członkowskie do oceny ewentualnych ograniczeń dotyczących noszenia noży bez ważnego powodu, zakazu posiadania szczególnie niebezpiecznych noży, takich jak noże typu zombie lub noże motylkowe, a także do egzekwowania tych środków w internecie;

Wymiar zewnętrzny

194. apeluje do UE i państw członkowskich o podejmowanie ogólnościatowych działań na arenie międzynarodowej na rzecz rozwiązania przedłużających się konfliktów, które destabilizują całe regiony, napędzają spiralę przemocy i cierpienia oraz podsycają retorykę terrorystyczną;
195. wzywa do intensyfikacji współpracy UE w zakresie zwalczania terroryzmu z krajami sąsiadującymi, a zwłaszcza z państwami tranzytowymi i państwami docelowymi dla zagranicznych bojowników; uważa, że Unia powinna zachować globalne podejście do kwestii zwalczania terroryzmu, ze szczególnym naciskiem na współpracę z kluczowymi państwami trzecimi w oparciu o jasno określone priorytety;
196. uważa, że zwalczanie terroryzmu jest dziedziną, która wymaga konkretnej wiedzy specjalistycznej; wzywa zatem do podwyższania kwalifikacji sieci UE w tej dziedzinie, szczególnie przez zapewnienie zajmującemu się zwalczaniem terroryzmu personelowi

operacyjnemu pochodzącemu z państw członkowskich lepszej i dłuższej integracji ze strukturą UE wykraczającej poza jedno zadanie w ramach delegatury UE; uważa, że delegowanie pracowników do instytucji UE zwiększyłoby wiedzę fachową i pozwoliłoby lepiej wykorzystać kompetencje w dziedzinie zwalczania terroryzmu;

197. wzywa Komisję do zwiększenia wsparcia dla państw trzecich, w szczególności państw sąsiadujących, w ich działaniach na rzecz walki z przestępczością i handlem, które służą finansowaniu działalności terrorystycznej, oraz do zacieśnienia wzajemnej współpracy w celu przyspieszenia zamrażania aktywów; jest jednak zaniepokojony faktem, że prawodawstwo w obszarze zapobiegania terroryzmowi w niektórych krajach partnerskich UE ma zbyt szeroki zakres i jest nadużywane do tłumienia działalności opozycyjnej; ostrzega, że kryminalizacja pokojowego wyrażania uzasadnionych sprzeciwów może prowadzić do radykalizacji; uważa, że UE powinna mocno angażować się w działania nakierowane na podstawowe przyczyny terroryzmu w państwach trzecich; zdecydowanie wspiera zewnętrzne programy przeciwdziałania ekstremizmowi w więzieniach, programy współpracy z przywódcami i społecznościami religijnymi, dialogi i fora międzyreligijne oraz, zasadniczo, wszelkiego rodzaju programy pojednania, które łagodzą napięcia pomiędzy wspólnotami i zapobiegają strategiom politycznym o charakterze sekciarskim, w szczególności za pośrednictwem środków ekonomicznych, społecznych i edukacyjnych;
198. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania analizy wywiadowczej dotyczącej zwalczania terroryzmu z Centrum Analiz Wywiadowczych Unii Europejskiej (INTCEN); wzywa Komisję do udzielenia INTCEN wyraźnego mandatu do bezpośredniego zwracania się do analityków z delegatur UE w celu zwiększenia przepływu istotnych informacji do centralnego systemu wywiadowczego UE;
199. wzywa do ściślejszej współpracy i określenia synergii między misjami i operacjami prowadzonymi w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) a działaniami Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (Rady ds. WSiSW);
200. wzywa do uproszczenia systemu unijnych środków ograniczających, aby uczynić z niego skuteczne narzędzie do zwalczania terroryzmu;

Ofiary terroryzmu

201. wzywa Komisję do utworzenia unijnego centrum koordynacyjnego ds. ofiar terroryzmu, które na czas będzie zapewniać odpowiednie wsparcie kryzysowe w sytuacji wystąpienia ataków w jednym lub kilku państwach członkowskich; uważa, że między innymi rolą takiego centrum powinno być udzielanie pilnej pomocy ofiarom z innego państwa członkowskiego i zapewnienie wiedzy fachowej na szczeblu unijnym przez promowanie wymiany wiedzy, protokołów i najlepszych praktyk; podkreśla potrzebę rozszerzenia środków wsparcia i ochrony na osoby poszkodowane pośrednio, takie jak krewni ofiary, naoczni świadkowie i osoby udzielające pierwszej pomocy;
202. uważa, że po ustanowieniu centrum koordynacyjnego ds. ofiar terroryzmu mogłoby ono gromadzić dane statystyczne oraz pomagać w tworzeniu rejestrów ofiar terroryzmu w państwach członkowskich i na szczeblu europejskim, a także koordynować te działania w oparciu o pełne przestrzeganie przepisów o ochronie danych, w szczególności w odniesieniu do praw osób, których dane dotyczą, i zasadę celowości; uważa, że centrum

mogłoby również prowadzić dochodzenia i promować najlepsze praktyki – takie jak tworzenie protokołów – w celu:

- 1) zapewnienia wstępnej opieki emocjonalnej ofiarom terroryzmu;
- 2) zapewnienia im późniejszego wsparcia psychologicznego i emocjonalnego;
- 3) uniknięcia ponownej wiktymizacji podczas procesu sądowego lub w kontaktach z urzędami;
- 4) zagwarantowania skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, zwłaszcza w przypadku ataków z udziałem ofiar różnej narodowości;
- 5) propagowania dobrych praktyk w mediach przy poruszaniu tematów wrażliwych dla ofiar terroryzmu i ich rodzin;

uważa, że centrum koordynacyjne ds. ofiar terroryzmu mogłoby także stworzyć publiczny rejestr akredytowanych organizacji wspierających ofiary, który byłby dostępny do celów konsultacji i ulepszania opracowanych protokołów; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia jednego organu funkcjonującego jako krajowy punkt kontaktowy dla centrum koordynacyjnego ds. ofiar terroryzmu po jego utworzeniu;

203. wzywa Komisję do utworzenia jednolitej platformy internetowej we wszystkich językach Unii poświęconej prawom i wsparciu ofiar terroryzmu, którą to platformą zarządzałoby centrum koordynacyjne ds. ofiar terroryzmu; platforma ta dysponowałaby pojedynczymi punktami kontaktowymi na szczeblu krajowym w każdym państwie członkowskim, w tym infolinią;
204. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie ofiar terroryzmu, skutecznie uwzględniającego potrzeby ofiar w perspektywie krótko- i długoterminowej, zawierającego wspólną definicję statusu i praw ofiary terroryzmu oraz znormalizowany formularz wniosku o odszkodowanie, a także jasno określającego obowiązki i terminy obowiązujące ubezpieczycieli; uważa, że na szczeblu krajowym należy uprościć procedurę przyznawania automatycznych odszkodowań ofiarom terroryzmu wkrótce po zamachu, aby zaspokoić ich najpilniejsze potrzeby, oraz że kwestia dalszych odszkodowań powinna być poddawana przeglądowi w regularnych odstępach czasu na podstawie oceny sytuacji ofiary;
205. uważa, że zakres stosowania wspólnej definicji ofiary terroryzmu powinien obejmować co najmniej: 1) zmarłych; 2) osoby poszkodowane fizycznie lub psychicznie; 3) osoby, które padły ofiarą porwania lub gróźb; 4) współmałżonków osób zmarłych lub osoby związane z osobą zmarłą takim samym związkiem emocjonalnym, w tym rodziców oraz dzieci, dziadków i rodzeństwo;
206. wzywa państwa członkowskie do powierzenia multidyscyplinarnym centrom reagowania kryzysowego, które zapewniają koordynację i podejmują działania w sytuacjach kryzysowych, wdrożenie krajowych i lokalnych protokołów dotyczących priorytetowej, szybkiej identyfikacji ofiar i natychmiastowego zarządzania nimi oraz kierowania ich do właściwych służb;
207. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, by w ramach krajowej infrastruktury służącej reagowaniu w sytuacjach kryzysowych podejmowane były kompleksowe

działania w odpowiedzi na szczególne potrzeby ofiar terroryzmu bezpośrednio po ataku terrorystycznym i tak długo, jak będzie to konieczne; uważa, że w tym celu państwa członkowskie powinny stworzyć jedną i zaktualizowaną stronę internetową zawierającą wszystkie istotne informacje, a także centrum pomocy w nagłych wypadkach dla ofiar i członków ich rodzin zapewniające pierwszą pomoc psychologiczną i wsparcie emocjonalne, zgodnie z dyrektywą (UE) 2017/541¹;

208. podkreśla, że powiadomienie rodzin ofiar powinno być dokonywane przez wyszkolonych specjalistów w godny, humanitarny i odpowiedni sposób, tak aby media nie ujawniały ich tożsamości bez ich uprzedniej zgody, oraz że dzieci należy traktować priorytetowo oraz ze szczególną uwagą i szacunkiem;
209. wzywa do pełnego i skutecznego wdrożenia dyrektywy (UE) 2015/637², aby zapewnić ochronę konsularną obywatelom UE przebywającym w państwach trzecich, gdzie państwa członkowskie, z których pochodzą, nie są reprezentowane; zwraca uwagę na rosnącą liczbę obywateli Unii, którzy ucierpieli w zamachach terrorystycznych poza terytorium własnego kraju, w związku z czym pilnie wzywa do ustanowienia w państwach członkowskich protokołów dotyczących udzielania pomocy Europejczykom, którzy nie są ich obywatelami, w przypadku ataku terrorystycznego, zgodnie z dyrektywą (UE) 2017/541;
210. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by niezbędna pomoc udzielana ofiarom terroryzmu obejmowała również takie środki jak pierwsza pomoc, wsparcie psychologiczne, ochrona przed wtórną wiktymizacją, pomoc prawna, skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości, zaliczki gotówkowe na pokrycie bezpośrednich wydatków, wykwalifikowana opieka nad dziećmi i pomoc domowa, systemy ulg podatkowych i pomoc w transporcie w przypadku czasowej lub trwałej niepełnosprawności;
211. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, przy wsparciu Komisji, odpowiedniego przeszkolenia specjalistom ze wszystkich właściwych służb krajowych w zakresie szczególnych potrzeb ofiar terroryzmu, w szczególności specjalistom ze służb interwencyjnych; zauważa, że centrum koordynacyjne ds. ofiar terroryzmu zapewni pomoc przy realizacji zadań związanych z profesjonalnym szkoleniem, w tym dla policjantów, prawników i innych pracowników zajmujących się ofiarami oraz kontaktami z zakładami ubezpieczeń czy organami odszkodowawczymi;
212. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia prawnych mechanizmów w celu uznania gloryfikacji konkretnego aktu terroryzmu za przestępstwo, ponieważ upokarza ona ofiary i skutkuje wtórną wiktymizacją przez naruszenie godności ofiar i utrudnienie im powrotu do zdrowia;
213. domaga się, aby odnośne instytucje zapewniły zabezpieczenia chroniące przed wtórną wiktymizacją wskutek poniżenia i ataków na wizerunek ofiar pochodzących z sektorów społecznych powiązanych z napastnikiem;

¹ Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6.

² Dyrektywa Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylająca decyzję 95/553/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2015, s. 1).

214. wzywa państwa członkowskie do zakazania składania hołdu osobom, które otrzymały prawomocny wyrok za działalność terrorystyczną;
215. apeluje do państw członkowskich o zwrócenie szczególnej uwagi na ofiary, które mogą cierpieć z powodu nękania lub obawiają się, że zostaną ponownie zaatakowane przez społeczną grupę agresorów;
216. apeluje do państw członkowskich o zapewnienie, by ofiary przemocy seksualnej i innych form poważnej przemocy dokonanej przez terrorystów z Daisz poza granicami UE czuły się bezpieczne i żyły bez strachu w UE; wzywa państwa członkowskie, by wносиły takie sprawy do sądu, nawet jeśli przestępstwa popełniono poza UE i by angażowały ofiary w charakterze wartościowych świadków w postępowaniach sądowych;
217. wzywa Komisję do zmiany przepisów dotyczących Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, tak aby obejmowały odszkodowania dla ofiar ataków terrorystycznych zakrojonych na szeroką skalę, aby wspierać państwa członkowskie, gdy zajdzie taka potrzeba oraz w przypadkach transgranicznych;
218. wzywa Komisję do podjęcia dialogu z państwami członkowskimi w celu zmniejszenia rażących różnic między odszkodowaniami finansowymi, które przyznają poszczególne państwa członkowskie ofiarom zamachów terrorystycznych;
219. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim ofiarom terroryzmu prawa do bycia stroną w postępowaniu sądowym związanym z atakiem terrorystycznym, który ich dotyczy, oraz do uwzględnienia szczególnej sytuacji ofiar transgranicznych; zwraca się do państw członkowskich o dopilnowanie, by w postępowaniach karnych nie dochodziło do poniżających lub upokarzających kontaktów między ofiarą a agresorem lub jego środowiskiem;
220. apeluje o większe promowanie Europejskiego Dnia Pamięci o Ofiarach Terroryzmu, który przypada na 11 marca;

Prawa podstawowe

221. podkreśla, że środki bezpieczeństwa, w tym środki zwalczania terroryzmu, muszą być realizowane w oparciu o zasadę państwa prawa, muszą być zgodne z prawami podstawowymi i muszą zostać przyjęte w jasnych ramach prawnych; w związku z tym wzywa państwa członkowskie i instytucje UE, aby przy przyjmowaniu i stosowaniu środków służących zwalczaniu terroryzmu, przestrzegały praw podstawowych, w tym praw dotyczących prywatności i ochrony danych, wolności myśli i wypowiedzi oraz niedyskryminacji, a także gwarancji proceduralnych, w tym domniemania niewinności, prawa do rzetelnego procesu sądowego, prawa do informacji i kontroli przez organ sądowy, a także zapewniły osobom fizycznym skuteczne środki odwoławcze umożliwiające kwestionowanie naruszeń ich praw podstawowych, w tym możliwość dochodzenia roszczeń na drodze sądowej;
222. wzywa państwa członkowskie i instytucje unijne do zapewnienia przy przyjmowaniu i stosowaniu środków na rzecz zwalczania terroryzmu odpowiedniej równowagi między różnymi odpowiednimi prawami podstawowymi a wymogami bezpieczeństwa; uważa, że w tym kontekście nadrzędnym priorytetem powinna być ochrona podstawowych

praw człowieka do życia i bezpieczeństwa;

223. przypomina, że prawo międzynarodowe i regionalne w zakresie praw człowieka wyraźnie stanowi, że państwa mają prawo i obowiązek chronić osoby podlegające ich jurysdykcji przed atakami terrorystycznymi w celu zapewnienia pełnego poszanowania prawa do życia i prawa do bezpieczeństwa; przypomina, że współpraca UE z państwami trzecimi w dziedzinie zwalczania terroryzmu musi opierać się na poszanowaniu międzynarodowych praw człowieka i prawa humanitarnego, w tym na zakazie stosowania tortur;
224. wzywa państwa członkowskie do rygorystycznego powstrzymania przy pomocy wszelkich dostępnych środków prawnych wszystkich praktyk religijnych lub politycznych, które ograniczają prawa podstawowe, prowadzą do ucisku, podżegają do przemocy seksualnej i innych poważnych przestępstw z użyciem przemocy lub promują ekstremizm, ponieważ takie praktyki nie są objęte wolnością religijną ani wolnością myśli; oczekuje, że państwa członkowskie przyjmą jednoznaczne ramy prawne, które uniemożliwiają sędziom przyznawanie „ulg kulturowych” w przypadku poważnych aktów przemocy, a nawet tortur i morderstw;
225. wzywa Komisję i Agencję Praw Podstawowych do przeanalizowania wyzwań w dziedzinie walki z terroryzmem oraz do określenia najlepszych praktyk w państwach członkowskich, które uwzględniają wyjątkową sytuację osób wymagających szczególnego traktowania, takich jak osoby niepełnosprawne i nieletni; wzywa Komisję, aby zachęcała do wymiany sprawdzonych rozwiązań i opracowała wytyczne w tym zakresie; przypomina ponadto, że Parlament, Rada i Komisja mają możliwość zwrócenia się do Agencji Praw Podstawowych o wydanie opinii w sprawie środków zwalczania terroryzmu w kontekście wieloletnich ram;
226. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia niezbędnych zabezpieczeń w zakresie ochrony danych zgodnie z obowiązującymi przepisami UE, w tym odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych mających na celu ochronę bezpieczeństwa i poufności danych osobowych; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia jasnych zasad dotyczących tego, kto ma dostęp do jakich danych w systemach oraz kto i z jakich danych może korzystać, do przechowywania danych dotyczących wyszukiwania i ujawniania informacji oraz do zapewnienia prawa dostępu do danych, ich poprawiania, usuwania i ograniczania, a także prawa do odszkodowania i sądowych środków ochrony prawnej; wzywa Komisję i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych do dalszego opracowywania innowacyjnych rozwiązań w zakresie ochrony prywatności za sprawą rozwiązań projektowych;
227. uważa, że rzetelna polityka zwalczania terroryzmu wymaga solidnego mandatu dla organów publicznych zaangażowanych w walkę z terroryzmem, a także wysokiego stopnia wsparcia publicznego dla tych organów; zwraca uwagę na ważną rolę, jaką może odegrać nadzór w promowaniu publicznego zaufania i wsparcia; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia mechanizmów nadzoru w odniesieniu do środków zwalczania terroryzmu w celu oceny ich wpływu; wzywa także państwa członkowskie do ustanowienia kontroli demokratycznej nad wszystkimi służbami bezpieczeństwa i wywiadu i odpowiedzialności publicznej za nie, przy zachowaniu wymaganego stopnia poufności;

o o

228. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.